

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 29 ВЕРЕСНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 39 VOL. CXII SEPTEMBER 29, 2006 No. 39

Головний уряд УНСоюзу обговорив важливі питання

Члени Головного уряду УНСоюзу 16 вересня 2006 р. на Союзівці

Ірена Яросевич

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Перше засідання нового Головного уряду Українського Народного Союзу, котрий був обраний під час 36-ої конвенції в травні цього року і почав свої повноваження 1 липня, відбулося в суботу і неділю, 16 і 17 вересня, на оселі нашої організації – Союзівці.

Присутніми на вересневих засіданнях були: Стефан Качарай – президент УНСоюзу; Зенон Голубець – перший віце-президент; Михайло Козюпа – другий віце-президент; Мирон Ґрох – директор для Канади; Христина Козак – головний секретар; Рома Лісович – касир; Славко Тисяк, Василь Шеремета – члени Контрольної комісії' Мая Лев, Ґлорія Горбата, Микола Філь, Євген Осціславський, Оля Черкас, Альберт Качковський, Богдан Кукуруза, Євген Щерба – радні. Головні редактори наших видань – Ірена Яросевич („Свобода") і Рома Гадзевич („Український Тижневик") також брали участь у засіданнях, і головний управитель Союзівки Нестор Паславський відповідав на запитання, котрі стосувалися діяльности оселі.

Відкрилися засідання в суботу вранці молитвою, співом національних гимнів Америки, Канади та України і, згідно з традицією Головного уряду, відбувся спільний уклін пам'яті нашого патрона Тараса Шевченка, влючно зі співом „Заповіту".

Президент Стефан Качарай попросив, щоб усі присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять всіх покійних союзовців, котрі відійшли від нас за останній рік. Це – колишній президент УНСоюзу Йосиф Лисогір, другий віце-президент Евген Іванців, колишня віце-президент Ґеновефа Жеребняк, колишній член Головного уряду Андрій Кейбіда, секретарі Відділів Роман Форостина, Павло Фуґа, Роман Припхан і Василь Колодчин, співпредсідник 36-ої Конвенції УНСоюзу.

Тому що це засідання відбувалося лише - через декілька місяців після конвенції, згідно з усталеним порядком, звіти подали тільки президент С. Качарай, головний секретар Х. Козак і касир Р. Лісович.

Окрім звітів, перший день був присвячений загальній розмові про повноваження і відповідальність членів Головного уряду. Як зауважив А. Ключковський, роля Головного уряду, за Статутом організації, переважно дорадча і консультативна. Але віце-президент З. Голубець додав до цього зауваження, що члени Екзекутивного комітету повинні дотримуватися порад Головного уряду, оскільки члени Головного уряду були обрані представляти всю громаду УНСоюзу.

Під час ранкової розмови Екзекутивний комітет повідомив, що Стефан Гавриш – багаторічний активний діяч нашої організації, колишній головний організатор УНС, голова Відділу УНС і голова Контрольної комісії прийняв запрошення стати Почесним членом Головного уряду УНСоюзу.

Також зранку відбулася розмова про створення різних постійних комісій, котрі діятимуть протягом чотирьох років, до наступної каденції. Члени комісій зустрічалися в суботу під час обіду і в неділю вранці, а опісля подали свої думки і пропозиції на заключному засіданні.

Комісії, з яких складається Головний уряд:

Фінансова комісія (Євген Щерба, Рома Лісович, Зенон Голубець, Михайло Козюпа, Мирон Ґрох);

Організаційна комісія(Христина Козак, Ґлорія Горбата, Мая Лев, Богдан Кукуруза,

(Закінчення на стор. 8)

Два важливі виступи міністра Б. Тарасюка в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. – Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк 23 вересня прилетів на чотириденну візиту в США, головною метою якої був виступ 25 вересня перед Генеральною Асамблеєю ООН в Ню–Йорку. Але розпочав він свою візиту виступом перед українською громадою 23 вересня, вранці, в Українському Інституті Америки. Головною темою цього виступу були результати праці 4-го Весвітнього форуму українців, який недавно відбувся в Києві, а також діяльність Управління з питань закордонного українства, створеного в міністерстві понад рік тому.

Зараз Міністерство закордонних справ виконує бюджетну програму під назвою „Заходи щодо встановлення зв'язків з українцями, які проживають за межами України",– повідомив він. Нею на поточний рік асиґновано 14 млн. грн. Це майже 3 млн. американських долярів. На ці кошти уже здійснюється фінансування понад 500 конкретних проєктів, запропонованих українськими громадськими організаціями у 43 країнах світу. Найбільша кількість таких проєктів реалізується в сусідніх з Україною державах, зокрема на пострадянському просторі, де українці потребують невідкладної допомоги задля їх національно-культурного відродження та розвитку.

Завдяки зусиллям України у цьому році Комісія в оновленому складі змогла почати свою працю і позитивно розглянула звернення понад 700 чужоземних громадян чи осіб без громадянства, котрі мають намір набути статусу закордонного українця. 670 з них вже отримали відповідні посвідчення. МІністер висловив переконання, що кількість бажаючих набути цього статусу постійно зростатиме, „адже з

(Закінчення на стор. 3)

Вшанували пам'ять жертв Бабиного Яру

КИЇВ. - 26-27 вересня в столиці України відбулося вшанування пам'яті загиблих у Бабиному Яру у роки Другої світової війни. У заходах взяли участь офіційні делеґації понад сорока країн, серед яких президенти Ізраїлю, Хорватії і Чорногорії. Форум пам'яті жертв Голокосту, який відбувся за ініціятивою Президента В. Ющенка, відтворив глибину трагедії Бабиного Яру, яка, на думку організаторів, поклала початок тисячам подібних трагедій у Европі впродовж Другої світової війни, коли у „бабиних ярах" багатьох країн нацистами було знищено мільйони євреїв. Лише в Україні було закатовано понад півтора мільйона євреїв. Ознакою нинішнього форуму стало не лише вшанування пам'яті жертв нацизму, а й звернення до світової спільноти із закликом викорінювати сьогоднішні вияви ксенофобії і антисемітизму, які мають місце в багатьох країнах, де людям нав'язують ідеологію расової і релігійної нетерпимости, використовуючи найсучасніші технології. Нинішній всесвітній форум – другий після краківського, де провідники багатьох країн минулого року вшановували пам'ять жертв нацистського концтабору в Освенцімі. Президент України В. Ющенко, виступаючи на Міжнародному форумі „Життя народу моєму", підкреслив, що спільно з іншими світовими провідниками він підтверджує українську підтримку ґльобальному процесові зміцнення діялогу

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

США нададуть Україні 45 млн. дол. для боротьби з корупцією

КИЇВ. - США готові підписати з урядом України угоду про надання 45 млн. долярів для боротьби з корупцією в Україні, повідомив21 вересня Посол США в Україні Віліям Тейлор. „Ми майже готові підписати угоду між урядом США і Україною про виділення цих коштів і почати здійснювати цей проєкт", - сказав посол. Він повідомив, що у нього відбулися зустрічі з Президентом України, Прем'єр-міністром, а також в Секретаряті Президента, на яких була висловлена готовність до підписання цього документу. „Ми сподіваємося, що Україна буде своєчасно боротися з корупцією на всіх рівнях і в такий спосіб, який ми деталізуємо після того, як ця угода буде підписана", - сказав В. Тейлор. 7 вересня Прем'єр-міністер України заявив, що уряд України плянує почати активну боротьбу з корупцією в різних сферах життєдіяльности країни.

Україна не вступатиме в митний союз ЄЕП

КИЇВ. - Прем'єр-міністер України Віктор Янукович підтвердив позицію України, згідно з якою Київ не вступатиме в митний союз в рамках Єдиного економічного простору. Про це він сказав на прес-конференції в четвер, 21 вересня, в Брюселі, відповідаючи на питання журналістів про можливу суперечність створення зони вільної торгівлі з ЕС і Росією. „Я хотів би, щоб ми не плутали створення митного союзу з зоною вільної торгівлі. Я неодноразово відповідав на це питання (щодо вступу України до митного союзу) в рамках ЄЕП: це суперечить українській Конституції, і цього ми робити ніколи не будемо", - сказав В. Янукович.

У польському селі вшанують пам'ять убитих українців

ЛУЦЬК. - 25 вересня керівники Волинської области України та Люблінського воєводства Польщі ухвалили спільне рішення, спорудити пам'ятний хрест у польському селі Сагринь на знак вшанування полеглих під час міжетнічної війни українців. Нині до Люблінського воєводства Польщі входить і Холмщина — земля, у якій народилися сотні тисяч українців. Сучасні поляки так само, як і українці, прагнуть жити в мирі та добросусідстві, розповів учасник православного свята Холмської Богоматері Францішек Сухецкі: „Рани, які були, необхідно заліковувати, неприязнь закопати. І жити нормально. Між нами кордон Евросоюзу, тож маємо жити в мирі, бо інакше не матимемо майбутнього. Рано чи пізно Україна теж увійде до його структури, прийде до Европи...". Після увічнення пам'яті поляків, загиблих у волинській Павлівці, нинішні поляки виявили добру волю встановити пам'ятні знаки та сприяти у впорядкуванні українських поховань на своїй території. Це передбачає й відповідна Угода між урядами обох держав. За поновлення історичної справедливості взялися волиняни. Голова Волинської облдержадміністрації Володимир Бондар подав Люблінському воєводі Войцехові Жуковському ескізний проєкт пам'ятного знаку, текст напису та список імен загиблих мешканців Сарини (таких налічується понад 700), чимало їхніх нащадків є нині серед волинян. „Ми перегорнули тяжку сторінку українсько-польських стосунків. І польська, і українська сторона однаково з повагою ставляться до пам'яті загиблих людей. Ми віддаємо їм шану, але дивимося в майбутнє з великою перспективою і вважаємо, що українсько-польські стосунки сьогодні набувають зовсім іншого формату, й щиро віримо, що ніколи не повернемося до тяжких сторінок історії, які, на жаль, в нашій історії є...".

Посол США оголосив про надання ґрантів для збереження культурної спадщини України

КИЇВ. - Посол США в Україні Віліям Тейлор 26 вересня взяв участь у церемонії підписання угод про надання двох ґрантів з Посольського фонду збереження культурної спадщини. Церемонія відбулася у конференц-залі Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв. Посольський фонд збереження культурної спадщини, започаткований Конґресом США у 2001 році, має на меті допомогти іншим країнам у збереженні музейних колекцій, стародавніх та історичних пам'яток і традиційних мистецьких форм. У 2006 році буде надано підтримку 87 проєктам такого характеру у 76 країнах. За останні шість років Фонд надав 379 ґрантів у 108 країнах. Проєкти Посольського фонду представляють культурну спадщину усіх географічних реґіонів світу і серед них – два проєкти в Україні: відновлення покрівлі історичної дерев'яної церкви Св. Миколая у закарпатському селі Колодному; розкопки козацьких укріплень Микитинської Січі на території міста Нікополь Дніпропетровської области.

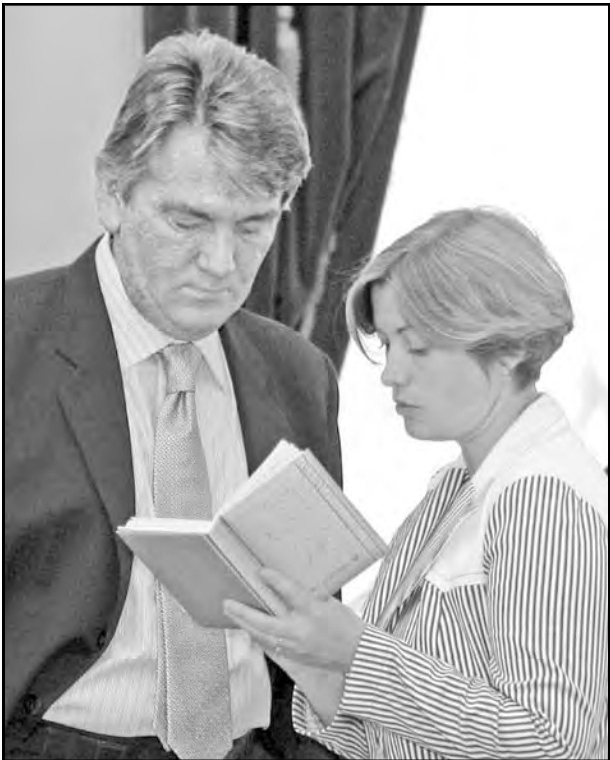
Завершено важливий етап у здійсненні проєкту програми НАТО „Партнерство заради миру" в Україні

КИЇВ. - 20 вересня було завершено заплянованy ліквідацію 1000 українських переносних зенітно-ракетних комплексів (ПЗРК) у м. Шостка Сумської области. Ця партія знищеної зброї, яку Україна вважала надлишковою з погляду своїх оборонних потреб, є лише першою у розрахованому на 12 років спільному проєкті України і НАТО з ліквідації зброї та боєприпасів. США виступають провідним спонзором першої, трирічної, фази цього проєкту, і вже зробили у неї внесок у розмірі 3.64 мільйони долярів. Дванадцять інших країн і Европейський союз нададуть 5.6 мільйона евро. Україна покриває більшу частину оперативних коштів і матеріяльно-технічного забезпечення. Вітатимуться і додаткові внески, у тому числі від країн, що не є членами НАТО. Крім уже знищених ПЗРК, у ході першої фази проєкту має бути ліквідовано понад 13.6 тисяч метричних тонн надлишкових і нестабільних складованих боєприпасів, у тому числі набої для автоматичної зброї, артилерійські снаряди, мінометні заряди, а також 400 тисяч одиниць стрілецької зброї та легких озброєнь. На час завершення 12-річного проєкту має бути безпечно ліквідовано загалом 1.5 мільйони одиниць стрілецької зброї та легких озброєнь і понад 120 тисяч метричних тонн боєприпасів. Цей непересічний проєкт був покликаний до життя двома обставинами. По-перше, в Україні сталося декілька великих спонтанних підривів нестабільної частини боєприпасів на складах зброї. Контрольоване знищення решти небезпечних боєприпасів зменшить екологічні ризики та загрозу життю і здоров'ю тих, хто мешкає неподалік таких складів. По-друге, ліквідація озброєнь, більше не потрібних Україні для оборони, виключить можливість їхнього потрапляння до рук незаконних торгівців зброєю, злочинців чи терористів.

Европа очікує від України звіту за виконання Пляну дій

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. - Президент Европарляменту Хосе Борель 21 вересня заявив, що важливо, аби новий український уряд продовжував демократичні реформи. Говорячи про це з прем"єр-міністром Віктором Януковичем у Брюселі, Х. Борель повідомив, що вже 6 грудня Европарлямент очікує отримати від України звіт щодо імплементації Пляну дій Україна-ЕС. Плян дій Україна-ЕС був підписаний під час першої візити Віктора Ющенка до Брюселю в якості Президента в лютому 2005 року. Оглядачі кажуть, що від того, яку оцінку Европа дасть виконанню діючого Пляну дій, залежатиме те, наскільки враховуватимуться амбіції України щодо нової поглибленої угоди з ЕС, переговори щодо якої мають розпочатися в 2007 році. Під час зустрічі з президентом Европарляменту Віктор Янукович, у свою чергу, пообіцяв, що Україна готова пройти шлях, який приведе її до вступу в ЕС. Також він заявив, що вступ у дію від початку року конституційної реформи відкриває можливості, швидшими темпами інтеґруватися до Евросоюзу. Серед першочергових реформ, які необхідно здійснити Україні, В. Янукович назвав боротьбу з корупцією та економічні перетворення.

Відставка прес-секретаря Президента України Ірини Геращенко

Президент України Віктор Ющенко і його прес-секретар Ірина Геращенко під час зустрічі 25 вересня 2006 р. Фото УНІАН

КИЇВ. - Прес-секретар Президента України Ірина Геращенко 25 вересня подала у відставку з посади. Про це вона повідомила на зустрічі з журналістами в Секретаряті Президента. І. Геращенко була речником В. Ющенка ще з часів його к андидатства у президенти, а на посаді прес-секретаря Президента України перебувала з 11 лютого 2005 року. Вона - Заслужений журналіст України.

26 вересня глава Секретаріяту Віктор Балога сказав журналістам про заміну Ірині: „Ми ще не визначилися, так що проводьте конкурс". Відповідаючи на запитання, з чим пов'язана відставка прес-секретаря Президента Ірини Геращенко, він зазначив: „Це бачення Іри. Я думаю, що ми залишаємося абсолютно друзями, ми працюємо разом у єдиній команді. Але вона побажала працювати на новій роботі", - сказав В. Балога.

Структуру Секретаріяту Президента України буде змінено до 4 жовтня ц.р., заявив 26 вересня Віктор Балога на селекторній нараді з керівниками обласних державних адміністрацій. Він зазначив, що керівництво Секретаріяту плянує посилити кадровий потенціял його підрозділів, відповідальних за координацію діяльности правоохоронних органів, реґіональну і правову політику, економічну аналізу.

Директор Інституту ґльобальних стратегій Вадим Карасєв вважає, що на посаду прес-секретаря Президента прийде людина, близька до Віктора Балоги.

„Робиться ставка на тотальне відновлення команди, щоб у суспільстві був такий собі шок, мовляв, приходить нова політична команда до Президента, який може змінити ситуацію", - зазначив політолог.

За матеріялами ЗМІ

Два...

(Закінчення зі стор. 1)

часу проведення Форуму відзначаємо значне зростання кількости відповідних заяв, які надходять до Національної комісії з питань закордонних українців при Кабінеті Міністрів України“.

Міністер Б. Тарасюк також заторкнув у своєму виступі діяльність щодо відзначення 75-ліття Голодомору. Під час Форуму відбувся „круглий стіл“ на тему Голодомору, організований міністерством закордонних справ. Міністерство також готує проєкт резлюції до розгляду Генералньої Асамблеї ООН, в котрому Голодомор пропонується визнати геноцидом проти українського народу. Як відповідь на запитання, чи правда, що і Росія, і Казахстан також будуть включені в ті резолюції, міністер Б. Тарасюк сказав, що в проєкті резолюції, котру пропонує Україна,цього формулювання не буде, і коли представники Росії і Казахстану на цьому наполягають, Україна їм відповідає, що ми дбаємо про свій народ, оскільки морально перед ним зобов’язані. Він також підкреслив, що дуже багато парляментів світу, включно з Конґресом США, вже визнали Голодомор в Україні геноцидом.

Міністер також наголосив, що 30 представників закордонного українства в серпні, до Свята Незалежности, були нагороджені відзнаками МЗС України. Окремим з них нагороди були вручені під час зустрічі в Міністерстві закордонних справ України.

В суботу міністер Б. тарасюк вручив Орден князя Ярослава Мудрого V ступеня -Марті Фаріон – голові комітету Міжнародної програми поріднених міст Київ-Чикаго; Орден „За заслуги” ІІІ ступеня – відомому скульптору Петрові Капшученкові; Богданові Кекішу - президенту та виконавчому директору федеральної кредитової спілки „Самопоміч”; відомому діячеві української громади в США, меценатові Романові Смику.

Під час зустрічі з українською громадою, а відтак і на зустрічі з пресою міністер Б. Тарасюк відповідав на чисельні запитання щодо поїздки прем’єр-міністра В. Януковича до Брюселю і його заяви про неготовність України вступати в члени НАТО. Міністер декілька разів підкреслив, що прем’єр-міністер не може змінювати зовнішню політку України, і що проголошені раніше наміри не змінилися. В. Янукович міг це говорити як особистість або як голова Партії Реґіонів, але відповідальність за оборону і повноваження конституційно лежать на президентській владі. Він сприйняв слова прем’єра В. Януковича як тактичну, але не стратегічну розбіжність щодо тієї самої мети. Міністер зазначив, що Україна спрямована на інтеґрацію в Европу, але водночас її політика з необхідности залишається багатовекторною.

Однією з головних думок, висловлених під час зустрічі з пресою, було те, що, хоче хтось цього чи ні, Україна має найбільшу мережу транзиту газу в цілій Европі – на Україні знаходиться 37,000 кілометрів газопроводів, через її територію проходить приблизно 130 мільярдів кубічних метрів газу на рік, країна може в себе зберігати 20 мільярдів кубічних метрів газу. Тобто можна мережі будувати довкола України, але не можна обійтися без України.

25 вересня міністер Б. Тарасюк виступав перед Генеральною Асамблеєю ООН. У своєму виступі він підтримав роботу Генеральної Асамблеї, зокрема її зусилля в боротьбі проти світового тероризму, і нагадав, що Україна вже ратифікувала запропоновану Радою Европи угоду щодо запобігання тероризмові. Міністер приділив увагу темі ГУАМ і подякував ООН за те, що на наступній сесії будуть розглянуті конфлікти, котрі відбуваються на території Грузії, Азербайджану і Молдови. Він також з’ясував, як проєкт економічної співпраці країн довкола Чорного і Каспійського морів. Міністер Б. Тарасюк підкреслив, що ті реґіональні ініціятиви є проявами багатогранної української політики і міждержавного економічного розвитку.

Міністер Б. Тарасюк 23 вересня в Українському Інституті Америки.
Фото: Х. Лев

При кінці свого виступу в ООН міністер Б. Тарасюк згадав дві трагедії, котрі відбулися на території України. Перша – трагедія Бабиного Яру, 65-річчя якої відначалося на тому тижні в Києві. Друга – Голодомор в Україні, 75-ліття якого відзначатиметься в 2007-08 році. Міністер закликав до визнання Голодомору як геноциду проти українського народу.

25 вересня під час перебування у Ню-Йорку міністер закордонних справ України зустрівся з Державним секретарем США Кондолізою Райс. Під час зустрічі Б.Тарасюк наголосив, що основними пріоритетами зовнішньої політики України залишається европейська та евроатлантична інтеґрація, а вступ України до СОТ є завданням, яке має бути реалізоване до кінця 2006 року.

Під час зустрічі сторони обговорили питання обміну двосторонніми візитами до кінця цього року. Сторони також обмінялися думками щодо низки міжнародних питань, зокрема врегулювання ситуації в Косово та Придністров’ї, участи України в міжнародній миротворчій місії в Лівані.

У ході переговорів Б.Тарасюк запросив К.Райс відвідати з візитом Україну у зручний для неї час.

Ірена Яросевич

У Києві...

(Закінчення зі стор. 1)

культури та релігії. „Україна з усім людством рішуче засуджує винуватців і організаторів Голокосту. Сьогодні серця людей сповнені журбою і вони схиляють голови перед усіма безневинно загиблими жертвами терору. Час зупиняється перед їхньою пам’яттю і відкривається вічність, до якої ми здатні доторкнутися лише молитвою“, - зазначив В. Ющенко, додавши, що це він говорить як син в’язня Освенціму, як українець, як Президент України. При цьому він „разом з єврейським народом“ повторив слова єврейської молитви, після чого заля зааплодувала йому.

Президент України Віктор Ющенко (праворуч) і Президент Держави Ізраїль Моше Кацав на художньо-документальній виставці до 65-ої річниці трагедії Бабиного Яру у Києві 26 вересня ц. р. *Фото: УНІАН*

Президент України Віктор Ющенко в інтерв’ю провідному ізраїльському національному телеканалу „Ченел 2 Ньюз“, відповідаючи на запитання щодо позиції України стосовно расової нетерпимості, сказав, що заходи 26-27 вересня в Києві, до 65-ої річниці трагедії Бабиного Яру, стануть одним із кроків у подоланні таких явищ, як ксенофобія та міжнаціональна ворожнеча.

Говорячи про антисемітизм і ксенофобію, В. Ющенко назвав ці явища такими, „що принижують людей, і зазначив, що боротися з ними можна лише великою і активною спільною роботою у гуманітарному, соціяльному та інших напрямках. На думку Президента, у цьому питанні великої уваги має бути надано і вивченню історичних фактів. „Люди багато страждають від того, що вони, можливо, знають не всю історію. Або не ту історію. Я це відчуваю на українській нації, коли ще десять років тому про Голодомор 1932-33 замовчували, не було написано книг, не знято фільмів“, – сказав В. Ющенко.

У середу, 27 вересня, Президенти України, Ізраїлю, Хорватії і Чорногорії вшанували пам’ять жертв трагедії в Бабиному Яру хвилиною мовчання, після чого в пам’ять про загиблих було відслужено Молебень. У церемонії покладання квітів також брали участь прем’єр-міністер України Віктор Янукович, голова Верховної Ради Олександер Мороз, колишній президент Польщі Олександер Квасьнєвський, колишній президент України Леонід Кучма, посадник Києва Леонід Черновецький, члени Кабінету міністрів, народні депутати.Високопосадовці з-понад сорока країн запалили свічки пам'яті біля пам'ятника у самому Бабиному Яру і вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Рабин Київський і всієї України Яков Дов Блейх прочитав молитву і заспівав псалом на івриті.

Потім над Бабиним Яром пролунав Молебень православних священників за участи Патріярха УПЦ КП Філярета.

За документами, за три дні на прикінці вересня 1941 року у Бабиному Яру було розстріляно 33,471 евреїв. (Передвоєнне населення євреїв в Києві становило 75 тис.). До кінця війни тут було знищено ще від ста до ста п'ятдесяти тисяч людей .

26 вересня київська влада вручила державні подяки праведникам, які підлітками врятували земляків-євреїв. Любов П’яних у 1941 мешкала у Голосіївському районі:

- Мені було тоді 17 років, я опікувалась єврейським хлопчиком, батько якого був у полоні, а матір розстріляли. Я його виростила, він вивчився, працював вже після війни. Помер від астми, коли йому було вже за сорок.

Євген Тонкий жив на Подолі і рятував тих, хто не відправився дорогою смерті. Разом із друзями він переховував знайомих у склепі на кладовищі.

За матеріялами преси

АМЕРИКА І СВІТ

„Атлантіс" приземлився ... з пластовою лелійкою

КЕЙП КАНЕВЕРАЛ, Фла. - Космічний корабель „Атлантіс" 21 вересня успішно приземлився на космодромі на мисі Каневерал у штаті Фльорида, повідомили в Центрі управління польотом в космічному Центрі НАСА ім. Джонсона в Гюстоні (штат Тексас). Раніше приземлення плянувалося на 20 вересня, але 19 вересня було ухвалене рішення перенести приземлення на 21 вересня через несприятливі умови погоди на всіх трьох злітно-приземлювальних смугах, де може сісти космічний корабель. Відповідаючи про невпізнані об'єкти, які раніше було знайдено безпосередньо поблизу відкосмічного корабля, представник Центру управління полетами Віліям Джеф відзначив, що астронавти їх більше не бачили. У висліді перевірок, проведених 20 вересня, стало остаточно зрозуміло, що ці предмети не завдали ніякої шкоди космічному кораблеві „Атлантіс", і космічний човник може зробити приземлення. Головним завданням місії космічного корабля було встановити на МКС 17-тонної конструкції з подальшим розташуванням на ній нових сонячних батерій. Це завдання було виконано, і тепер МКС може виробляти в два рази більше електроенерґії. Це потрібно для повноцінного функціюнування системи кондиціонування станції. Сонячні батерії і нова фарма, на якій вони кріпляться, були встановлені під час виходів у відкритий космос. Наступний політ космічного корабля заплянований на грудень, пуск космічного човника „Дискавері" плянується здійснити не раніше, ніж 14 грудня. 9 вересня з мису Каневерал (штат Фльорида,) відбувся запуск космічного корабля „Атлантіс" з шістьма астронавтами на борту. Серед членів екіпажу - представник Канади і п`ять американців, одна з них - жінка-астронавт, американка українського походження 43-річна Гайдімарі Стефанишин-Пайпер. Вона колишня пластунка і виховниця в станиці Мінеаполісу. Перед своїм відлетом у космос астронавтка звернулася до Пласту в Мінеаполісі з проханням передати їй пластову лелійку, котру матиме з собою в космічному просторі. Г. Стефанишин-Пайпер має 16-річного сина, проживає тепер у Гюстоні, Тексас, належить до української католицької парафії, вільно володіє українською мовою, гордиться своїм українським походженням. Після завершення полету Г.-М.Стефанишин-Пайпер має намір відвідати Україну, де в даний час живуть двоє братів і дві сестри її батька.

Білий Дім розсекретив звіт про війну в Іраку

ВАШІНҐТОН. - Білий Дім 27 вересня розсекретив головні висновки доповіді про те, що війна в Іраку і роля у ній США розпалюють ґльобальний тероризм. Витяги зі звіту, складеного шістнадцятьма розвідувальними американськими аґенціями, потрапили до газети „Ню-Йорк Таймс" у минулі вихідні. Вони стверджують, що війна в Іраку допомогла набрати рекрутів з числа прихильників джигаду, а також виплекати глибокий спротив політиці США у мусульманських країнах. Одначе частини звіту підтримують точку зору Білого Дому стосовно того, що перемога в Іраку буде великим здобутком, що залишить по собі менше бойовиків, які бажатимуть вести далі свою боротьбу. З наближенням виборів до Конґресу в листопаді Президент Джордж Буш звинуватив тих, хто оприлюднив цей документ, у дестабілізації і назвав це спробою ввести в оману американську громадськість. Журналіст, який оприлюднив ту інформацію, Марк Мазеті, каже, що головним висновком дослідження є те, що іракська війна живить ґльобальний джигад і формує нове покоління потенційних терористів. Політичні оглядачі у США кажуть, що війна в Іраку стане головним фактором, який впливатиме на те, як голосуватимуть виборці на конґресових виборах.

Папа зустрівся з представниками мусульманських країн

ВАТИКАН. - Папа Бенедикт XVI звернувся 25 вересня до послів з переважно мусульманських країн, намагаючись залагодити кризу, що виникла після його заяв щодо ісляму, які викликали протести. Папа наголосив на своїй повазі до всіх мусульман і закликав до діялогу між двома віровизнаннями. Він назвав це життєвою необхідністю і єдиним способом подолати труднощі між Ісламом і Християнством. Папа також наголосив на потребі того, аби обидві сторони відмовилися від всіх видів насильства і поважали релігійну свободу. Остання теза пов'язана з обмеженнями на діяльність християнських церков у багатьох мусульманських країнах. Раніше цього місяця у Німеччині Папа процитував середньовічного християнського імператора, який пов'язав пророка Магомета зі злом та нелюдяністю. Папа намагається переконати мусульманський світ, що він серйозно налаштований на покращення стосунків між обома віросповіданнями. 24 вересня Папа вшанував пам'ять італійської черниці, яку вбили в Сомалі.

Виведення військ з Іраку не посилить безпеки

- Британський прем'єр-міністер Тоні Блейр, який складає свої повноваження наступного року, у своїй останній промові 26 вересня на конференції керівної Лейбористської партії зазначив, що світ не стане безпечнішим, якщо Британія виведе своїх вояків з Іраку та Афганістану. Загроза тероризму набула ґлобальних вимірів; він, проте, знову зазначив, що боротьба з терором не є боротьбою з мусульманами. Т. Блейр також визнав, що „відпустити" від себе посаду прем'єр-міністра було нелегко. Він сказав, що єдиним, що він хотів би залишити як пам'ять про свій вклад, були б виграні наступні вибори. Висловивши подяку членам партії і своїй родині за підтримку, Т. Блейр також наголосив на поступі, досягнутому відтоді, як лейбористи прийшли до влади 1997 року. Нині Британія постала перед ще більшими викликами, ніж у момент приходу лейбористів до влади. Зокрема він згадав про ґльобалізацію, кліматичні зміни, організовану злочинність та народжених у Британії бомбістів-смертників. Він подякував своєму наступникові Ґордонові Бравну, який наразі обіймає посаду міністра фінансів. Він також пожартував з приводу зауваги своєї дружини Чері, яка 25 вересня під час виступу Ґ. Бравна назвала його компліменти на адресу Т. Блейра „брехнею". (Сама Чері заперечує такі свої слова). „Принаймні мені не треба хвилюватися, що моя дружина втече від мене з сусідом", - пожартував Т. Блейр.

В Естонії обрано нового президента

ТАЛІН, Естонія. - 23 вересня Естонія отримала нового президента країни. Ним став 53-річний висуванець Соціял-демократичної партії Томас Гендрік Ільвес, який у висліді таємного голосування так званої колеґії виборців набрав 174 із 345 можливих голосів. Його опонент, чинний президент Арнольд Рюйтель, заручився підтримкою 162 виборців (9 бюлетенів було визнано недійсними). За державним устроєм Естонія є парляментсько-президентською республікою, і глава держави обирається не всенародним голосуванням, а депутатами парляменту. Оскільки на першому етапі виборів, який відбувся в кінці серпня цього року, парляментарі не змогли прийти до єдиної думки щодо кандидатури президента, за Конституцією країни виборча функція перейшла до так званої колеґії виборців. До її складу, крім депутатів парляменту, входять представники місцевих самоврядувань. Невеликий розрив голосів, набраних кожним з кандидатів, не відображає настроїв естонського суспільства: напередодні виборів Томаса Нендріка Ільвеса підтримувало 48 відсотків респондентів, Арнольда Рюйтеля – 34. Хоча серед російськомовного населення А. Рюйтель, який у багатьох асоціюється з радянською епохою (до розпаду Радянського Союзу він був головою Верховної Ради ЕРСР), був значно популярнішим. Виходця з середовища естонських еміґрантів Швеції 53-річного Томаса Гендріка Ільвеса підтримують корінні естонці і молодь. Т. Ільвес, за спиною якого навчання в Колумбійському та Пенсильванському університетах, вагомий послужний список (посол Естонії в США та Канаді, міністер закордонних справ та ін., в даний час – член Европарляменту), вособлює собою европейськість та перспективність. „Ми обидва любимо Естонію, - сказав теперішній переможець, - але в нас трохи різне бачення її розвитку". Арнольд Рюйтель багато зробив для відновлення Естонією незалежности і заслужено користувався пошаною практично у всіх верств естонського населення. Проте його епоха уже відходить в історію. З президентством Тоомаса Гендріка Ільвеса пов'язують сподівання на модернізацію Естонії та її тіснішу інтеґрацію до Европи та світової спільноти.

Болгарія та Румунія таки стануть членами ЕС у січні

СТРАСБУРҐ, Франція. – Европейська Комісія 26 вересня підтвердила, що Болгарія та Румунія стануть членами Европейського союзу на початку наступного року. Їхня інтеґрація відбуватиметься за жорсткіших умов, ніж це було у випадку з іншими країнами. Голова Еврокомісії Жозе Мануель Барозу заявив у Европарляменті, що обидві країни здійснили помітний поступ реформування, але, за словами Ж. Барозу, вони і надалі потребують поступу на цьому шляху. Проблемними залишаються питання боротьби з корупцією, стан гіґієни продуктів харчування і прозорість процедур, пов'язаних з розподілом сільськогосподарських субсидій ЕС. Але занепокоєння залишається, насамперед стосовно Болгарії, якщо вона не зможе ефективно боротись з організованою злочинністю, юридичні рішення її судів можуть не визнаватись в інших країнах Европи. Розширення на південний схід висуне на перший плян нові стратегічні питання, зокрема суперечки між ЕС та Росією щодо майбутнього сусідів - України та Молдови. Це також приведе до збільшення економічної потуги та впливу ЕС у світі, і до зростання добробуту у нових країнах-членах...Втім, нині згуртованість Евросоюзу і його здатність поширювати заможність і демократію опинилися під сумнівом. Так само, як і інші східньоевропейські країни, які стали членами ЕС два роки тому, Румунія і Болгарія ще упродовж тривалого часу залишатимуться надто слабкими для інтеґрації у евро- зону, а інші країни-члени намагатимуться запобігти вільному пересуванню їхніх громадян до заможніших країн Заходу. Це ще більше послабить ідею европейської єдности і зробить реальністю різношвидкісну Европу.

Садама Гусейна знову судять без нього

БАГДАД, Ірак. - Судовий процес 25 вересня над Садамом Гусейном у Багдаді знову позначився драматичними подіями.Вже вдруге суддя наказав вивести колишнього іракського керівника з залі суду, але С. Гусейн зауважив, що він і сам хотів піти. Процес поновився на диво гладко, попри відсутність усієї команди адвокатів, які демонстративно полишили засідання ще минулого тижня. Тоді було вигнано і С. Гусейна , але ця процедура почалася за його участи та участи шести інших підзахисних. Але потім, після понад години свідчень старенького курда, спалахнула суперечка. С. Гусейн виступив з протестом проти того, що підсудні не мають права звертатися один до одного з використанням колишніх звань і титулів. Вимахуючи шматком жовтого паперу, він оголосив, що написав заяву з вимогою, аби його більше не приводили до залі суду. Новопризначений суддя Мохамед Орайбі сказав, що не Садамові це вирішувати, але наказав вивести підсудного. Далі процес тривав без головного звинуваченого та без адвокатів, замість яких сиділи вісім призначених судом правників.

Західні українці бажали врятувати східних

Тарас Гунчак

„Царює смерть на рідній Україні
Чим провинилися її сини?"
Микола Руденко

Злочинна народовбивча політика Москви на Україні не була таємницею для українців Західньої України, які жили під польським пануванням. Навпаки, вони все знали, оскільки жертви радянського геноциду переходили через кордон і розповідали людям про трагедію українського народу, яку заплянувала Москва у формі штучного голоду 1932-1933 років. Українці Галичини, Волині, Закарпаття і Буковини, як також західньої діяспори, не тільки оплакували *„страхітливе положення наших братів над Дніпром"*, вони створили центральні громадські організації, метою яких було зібрати продукти харчування і переслати їх на Східну Україну. Другим завданням було заманіфестувати перед світом трагедію України та спонукати західній світ, через Лігу Націй, стати в обороні українського народу.

Ініціятиву створення широкої громадської організації дала Українська Парляментарна Репрезентація, яка 25 липня 1933 року заснувала Комітет Рятунку України. Того ж дня Комітет видав Відозву, яку підписали посли Дмитро Левицький, Дмитро Великанович та представники всіх українських організацій міста Львова.

Представники всіх організацій підписувались і ставили печатки. Відозва починається драматичним закликом: „Биймо у великий дзвін на тривогу!". Далі йшов текст: *„Велика Україна, Твій материк, цей найбагатший край в Европі, корчиться нині в голодових муках і болях і терпить нестерпний національний гнет. Російські комуністи–більшовики, що вогнем і мечем знищили Українську Державу над Дніпром...розпинають тепер український нарід. Український Народе! Де б Ти не жив поза межами Великої України, чи в Галичині, чи за океанами в Америці чи на Волині й Холмщині...Ти не можеш спокійно приглядатися величезному горю та мукам Твоїх поневолених і голоджених братів"*. Ця Відозва немов озвучила національну трагедію Східньої України яка завжди була присутньою у свідомості західних українців.

Для розгортання широкої діяльности творились громадські комітети всіх рівнів – від села до области, а координував всю цю працю Центральний Комітет у Львові. У Підгайцях, наприклад, було створено 9 вересня 1933 року Повітовий Комітет Допомоги Голодуючим України, головою якого став адвокат д-р Григорій Стецюк. До Комітету Рятунку України входили визначні громадські і політичні діячі Галичини, між ними посол і віцемаршал польського парляменту Василь Мудрий – як голова, посол Мілена Рудницька – заступниця голови і посол Зеновій Пеленський – секретар. Комітети збирали кошти, щоб закупити продукти для голодуючої України, одначе, комуністична влада заявила, що в Україні голоду немає і заборонила ввозити накопичені харчі. Для Комітету Рятунку України не було іншого вибору, як організувати громадські збори і протести з надією вплинути на міжнародні структури, щоб вони допомогли українському народові. Саме в тому дусі Центральний Комітет Рятунку України проголосив 29 жовтня днем жалоби і протесту. Того дня 1933 року в усіх селах і містах відбулись жалібні відзначення трагедії українського народу. Відбувались жалібні зібрання різних організацій з відповідними доповідями, відправлялись Богослуження і Панахиди з відповідними проповідями. Архівний документ стверджує, що в цей траурний день*„відправлялися в усіх львівських церквах Богослуження в намірення наших томлених голодом братів над Дніпром та панахиди за померших наслідком голоду"*.

Дуже зворушливо читається звідомлення про відзначення „Дня жалоби і протесту" в Радехівщині, де люди *„з сльозами в очах складали свої пожертви для голодуючих братів"*. Особливо в селі Нестаничах відчувалося духовне братерське єднання українського народу, який був розділений штучним кордоном. *„Настрій у селі*, –описує очевидець, – *був дуже поважний... Всі громадяни здержалися від їди, куріння і забав. По полудні після вечірні церковні дзвони дзвонили 5 хвилин, після чого постала в цілому селі 5-мінутова мовчанка, і згодом знову дзвони дзвонили 5 мінут. В год. 5-ій відбулися сходини, на які запрошено місцевих громадян. Про події на В. Україні реферував о. парох. Ухвалено відповідні резолюції"*.

Протести і резолюції, які приймались громадами, цікаві своїм змістом і почуттям національної єдности. Наприклад, протест села Зарудці підписаний священиком від парафії та головами Читальні „Просвіти", Товариства „Рідна Школа", Кооперативи „Згода" та Товариства „Луг". *„Протестуємо,–* писали громадяни Трускавця, – *перед усім культурним світом проти засудження на голодову смерть московськими комуністичними тиранами частини українського народу, яка опинилася під страшним совітським ярмом"*. Закінчують свій Протест словами:*„Запевняємо наших многострадальних братів і сестер, що наша любов супроводжує і супроводжуматиме їх дальше на їхній хресній дорозі"*. Підписали цей протест представники восьми товариств: „Соколу", „Сурми", „Просвіти", „Рідної Школи", „Кооперативи", „Союзу Українок", "Сільського Господаря" та "Тов. Ремісників Промисловців і Торговців".

Дуже багатолюдно відбувся День жалоби і протесту на Личакові, дільниці Львова, де, після Служби Божої і Панахиди за померлих з голоду, відбулося громадське зібрання, на якому виголосив доповідь Орест Радловський, представивши присутнім трагедію голодомору та його наслідки для українського народу. Після доповіді присутні одноголосно прийняли наступні резолюції:

„1. Московсько—більшовицький уряд поневолив силою Україну та накинув її насильно чужий лад.

2. Московські більшовики та їх українські прихвосні стремлять до цілковитого знищення України, до винищення основи Нації широких українських мас і що теперішній голод це один із засобів до осягнення цієї цілі.

3. Проти такого поступовання московського уряду закладаємо якнайрішучіший протест. Взиваємо все Українське Громадянство зривати маску з облудної політики, відкривати правдиве лице того уряду перед цілим світом.

4. Взиваємо все Українське Громадянство станути до рішучої боротьби з більшовицькою течією.

5. Взиваємо все Українське Громадянство помочи ділом своїм братам по той бік Збруча, складаючи пожертви на поміч голодуючим.

6. Нашим братам за Збручем висказуємо своє співчуття і взиваємо їх витр имати в боротьбі з наїзником.

7. З вірою в невмиручість духу Української Нації, виповідаємо безпощадну боротьбу з московсько—більшовицьким наїзником та їх українськими прихвостнями аж до повної побіди".

Резолюції Личакова подаю в цілості, оскільки вони передають дух всіх інших резолюцій і протестів, які я мав змогу прочитати.

Центральний Комітет Рятунку України був також одним з ініціяторів і активних учасників у „Міжнародній міжконфесійній конференції в справі допомоги голодуючим в Радянському Союзі". Конференція, яку ініціював Кардинал Т.Ініцер, відбулась у Відні 16 і 17 грудня 1933 року при співучасті визначних особистостей, які представляли різні національні та конфесійні групи. Найбільші дві групи учасників представляли євреї, яких представляв Головний рабин Австрії д-р Д. Фойхтванґ, в товаристві кількох визначних професорів, і українці: Єпископ Будка – як представник Митрополита Шептицького, від Центрального Комітету Рятунку України – посли Мілена Рудницька і Зеновій Пеленський. Прибули також д-р Л. Чикаленко (з Варшави), проф. О.Лотоцький (з Парижу), д-р Вітошинський (з Лондону), д-р Н. Бігарій (з Чернівців) та проф. Курчинський (з Дорпату).

Після відкриття Конференції і вступного слова Кардинала Інніцера, з повідомленням про голодомор та допомогу Україні виступив д-р Е. Амменде. Після вичерпних дискусій присутніх представників різних організацій Конґрес прийняв Декларацію, закликавши світову громаду допомогти тим нещасливим народам.

В Люксембурзі також створився комітет допомоги голодуючим, який видав цікавий і зворушливий заклик до населення цієї спокійної країни. Заклик починається словами: „**Плач розпуки з України пройшов через цілий світ і почули його також в землі Люксембурґу: 'Поможіть нам! Рятуйте нас!'...** *Мільйони і мільйони людей, діти і дорослі просять і плачуть за хлібом. Це в країні, що зветься житницею Европи. Подумайте: це брутальне мордерство людей є диявольським ділом тепер пануючої Росії, яка ненавистю і терором хоче побудувати новий світ"*.

На жаль, світова громада плачу українських дітей, які конали з голоду, майже не чула, хоча питання голоду на Україні порушував прем'єр-міністер Мовінцкел, представник Норвегії в Женеві, на засіданні Ліґи Націй. Трагічна дійсність українського народу не зворушувала таких негідників, як Волтер Дюранті, московський кореспондент „Ню–Йорк Таймсу", який 31 березня 1933 року, після подорожі по Україні, писав :*„Немає дійсного голоду або смертности від голодування, одначе, є поширена смертність через недугу недоїдання"*. Грішив проти правди і Едвард Еріо, прем'єр-міністер Франції, який, після його подорожі по Україні також не бачив голодомору, тільки світлі сторінки радянського життя.

Реакцією на байдужість західних держав до трагедії українського народу було рішення Організації Українських Націоналістів вбити радянського консула у Львові – як акт протесту проти голодомору в Україні. Виконати цей акт політичного вбивства викликався молодий студент Микола Лемик. 22 жовтня 1933 року Лемик пішов до консуляту і застрілив виконуючого особливі функції О. Майлова, але не консула. Відтак він спокійно здався польській поліції. Подія викликала велике зацікавлення серед журналістів Европи, на що, зрештою розраховував провід ОУН, пляную чи цей акт.

Під час судової розправи Лемик заявив: *„На приказ ОУН я прийшов до консуляту з метою вбити представника московської влади, яка силою загарбала українську державу, нищить українську культуру і терором та голодом нищить українську націю"*. Акт Миколи Лемика схарактеризував в своїй статті В. Макар як *"постріл в обороні мільйонів"*, який засвідчував перед світом єдність української нації.

США і новоприбулі українці

В 37-му числі „Свободи" було подано інформацію про початок імміґраційної льотерії на 2008 рік (DV-2008). Від 2001 року і до 2007-го (на цей рік вже визначено число відібраних у лотереї), громадянам України видано 36,904 візи. Якщо врахувати, що за кожною візою приїздить 3-4 члени сім'ї, то тільки з цього джерела маємо поповнення американського суспільства на 100-120 тисяч осіб з України. Особливо багато віз буде видано у наступному році – 7205. Щороку тисячі громадян України леґально і нелеґально прибувають до США на постійне проживання. Початок життя у новій країні не кожному випадає легко. Мало хто досконало знає англійську мову, не всі мають чітке уявлення про закони і звичаї Америки. Попередніособисті досягненнями у науці чи професії не завжди мають значення в США. А над нелеґальними постійно висить загроза виявлення.

Звісно, українці не становлять більсти серед тих, хто проживає у США нелеґально. Тому до них у найменшій мірі стосуються вимоги окремих політичних і громадських діячів США щодо радикальних заходів стосовно нелеґалів. В Америці взагалі рахують, що між 12 і 20 мільйонів нелеґалів походять з Мехіко, Канади, Карібських островів та інших країн світу, між якими лише кількасот тисяч є з України. Центр іміґраційних досліджень США недавно оприлюднив висліди дослідження, за яким з'ясувалося, що з 473 професій, які вважаються „іміґрантськими", тільки чотири насправді заповнені нелеґалами. Це – мулярство, кравецтво, сортування сільськогосподарських продуктів і сальони краси (перукарі, манікюрниці і т. п.). Щодо платні, той же центр дійшов висновку, що на важкій праці американцям платили б на 7 відсотків більше, якби не було нелеґалів, які погоджуються на меншу платню. Деякі підприємці навмисне запрошують до своїх компанії закордонних працівників, яким можна платити менше. Для цього впроваджено візи для фахівців високої кваліфікації. Також окремі компанії створюють свої філії за кордоном, дістаючи нагоду у переводити звідти працівників до США нібито на законній підставі. Чи не тому у США усе більше схиляються до політики перенесення виробництв у слабко розвинені країни, де за меншу платню можна виробляти товари, котрі будуть продані в Америці за вищою ціною.

То від нелеґалів для США – користь чи збитки? Підприємці, яких підтримує уряд країни, вважають, що - користь. Не без їхнього впливу парлямент обговорює проєкт закону про амнестію для нелеґалів. Проте мешканці тих штатів, де нелеґалів багато, не вітають такого ставлення до проблеми. На жаль, нелеґали з деяких країн вносять у їхнє життя відчуття тривоги, непевности. Утримання нелеґалів дорого коштує урядам окремих штатів. Народжені в їхніх родинах діти вже є американцями, на них виплачуються державні допомоги. Лікарні теж у важких випадках подають допомогу, не питаючи про статус, а кошти падають на місцевий буджет. Також і злочинців з числа нелеґалів доводиться утримувати у в'язницях за кошти платників податків.

З цієї точки зору новоприбулі з Укарїни, зокрема і нелеґали справляють Америці значно менший клопіт. Вони працьовиті, законослухняні, легко пристосовується до складних умов життя. Посольство України в США останнім часом намагається домовитися з урядом США про „гостьові робітничі візи", за якими громадяни України зможуть приїздити до праці на три роки і після цього повертатися додому.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор - Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про нашу пластунку у ... космосі

Справді, у теперішній добі ми можемо знайти наших земляків дослівно майже у кожній ділянці життя й у різних країнах. Ми, безумовно, стали міжнародною нацією – і це добре й корисно.

Вже давно минули часи, коли чужинці здивовано питалися: „Українці – а хто вони?", й коли довго треба було майже постійно пояснювати, що, мовляв, „українці – не росіяни", і що між цими двома народами – велика різниця.

Розуміється, що це знання про українців та Україну завдячуємо і розвиткові нашої України на міжнародному полі, і її поодиноким членам, які, не цураючись свого походження, приносять своїми вчинками славу та добре ім'я Україні.

А ми – українські патріоти – можемо лише радіти, що є хтось, що приносить славу нашому народові та нашій Україні своїми вчинками, своїми успіхами, чи навіть часом і завдяки припадкові.

Як би воно, однак, не було, коли українське ім'я та українська справа звучать на міжнародному терені – це для нас усіх гордість, що і ми належимо, до того народу, який має такі славні одиниці та такі винятковї успіхи.

І саме тепер можемо похвалитися новим успіхом на міжнародному полі, – астронавткою Гайді Стефанишин-Пайпер, яка довгі роки є пластункою і була виховницею Пластової Станиці в Мінеаполісі. Її сантимент і прив'язання до нашого українського Пласту від молодечих років у Пластовій Станиці Мінеаполісу можна відчути з цього, що вона перед своїм відлетом у космос звернулася до станичного Пластової Станиці в Мінеаполісі з проханням передати її пластову лелійку, яку вона, як довголітня пластунка, бажала взяти зі собою у свій теперішній космічний лет.

Справді, ми, українські пластуни у вільному світі, можемо бути горді і щасливі, що вона у наших рядах, і тепер можемо тільки слідкувати за її успіхами в космосі та бажати її їх якнайбільше. І вона їх напевно буде мати.

Ми знаємо, що коли хтось з таким переконанням вірить у силу пластової лелійки, що хоче мати її навіть у космосі – це мусить принести бажаний успіх. Цього бажаємо її ми, пластуни цілого світу, що пильно слідкували за її летом та за славою цього світового чину, що на устах усіх. Передусім він на устах нас – пластунів, але головне – у наших серцях, в які так глибоко запала місія „нашої пластунки" Гайді Стефанишин. Ми певні, що оця наша пластова лелійка, яку вона просила передати її перед летом, буде нести її до сподіваного успіху, а цим і до слави Америці, Україні і Пластові!

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Допомогли побратимам в Казахстані

Важкою виявилася доля українців, які пережили тюрми, табори праці та незмірні терпіння в далекій чужині. Українська спільнота Америки, організовано і приватно видала мільйони долярів для потребуючих в Україні, але глухо сприймалися заклики про допомогу українцям східньої діяспори, які теж карались раніше і зараз їм нелегко. Тому треба дати признання і похвалу Головній управі Братства вояків ОУН-УПА, зокрема поручникові Левові Футалі, Михайлові Ковальчинові та Богданові Коваликові, які із своїх скромних ощадностей надали допомогу побратимам з ОУН-УПА в Казахстані.

З великою вдячністю колишні вояки оцінили цю допомогу. Ось рядки одного з листів: „Я, Сорока Микола, із села Буківна Товмацького повіту Іван-Франківської обл., пішов в 1943 році до сотні Бистрого і був у ній до 1945 року, тоді був призначений до Служби безпеки. В 1947 році в бою був поранений в обидві ноги. Мій провідник „Шах" загинув у бою. Після поранення жив нелегально, але мене впізнали і донесли в КҐБ. Засудив мене воєнний трибунал на 25 років. Родину вислали в Казахстан. Звільнили мене в 1956 році. Маю вже 83 роки, і це перший подарунок в моєму житті. Молю Бога заплатити вам за ваше добро.

До слів колишнього вояка долучуюсь і я, щоб від імені РОДУ УККА висловити щиру подяку Головній управі Братства вояків УПА за їхню щедру фінансову пожертву, яка у Казахстані дорівнює піврічній пенсії, як і за попередню пожертву цінних видань про УПА.

Іван Буртик,
голова РОДУ УККА,
Кліфтон. Н. Дж.

Треба змінити українця!

Сьогодні я бачу Україну, як понівечене, порубане, посічене, спалене, але не мертве, а живе дерево, що постійно дає живі пагони.

Вчора зустріла земляка-українця зі західніх областей. Думала, що він однодумець, а він колишній офіцер КҐБ, пенсію має в 5 разів вищу, ніж я. Читав мені свої поезії. На першому місці у нього вірш „За що люблю я Сталіна". А в трамваї зустріла жінку, котра почувши, що я розмовляю українською, з презирством обізвала мене бандерівкою і сказала: „Каждий бандерчонок пістолет под подушкой держит".

Хіба такі „українці" будуть дбати про пагінці відродження України? В наш час знищують пагінці з допомогою протиукраїнських мітів. Щоб мати Україну, треба змінити українця на такого, котрий мав би любов до України. Ми вирішили українців вчити українства на вулиці, просто неба. Влада намагалась відтягнути нас від такого рішення і хотіла залучити до святкування Дня району.

З другою пропозицією ми погодились після того, як влада дала згоду на нашу першу пропозицію. Як бачите, і в такому недовершеному стані ми маємо вплив і на владу, і на мешканців вулиці.

Дописувач „Свободи" д-р Осип Мороз з Кергонксону має свій проєкт програми відродження України, за якою Україна вийшла б на рівень передових світових цивілізацій XXI століття.

Ми ще не маємо української України, а вже хочемо, щоб вона досягла високого рівня серед передових світових цивілізацій. Думаю, все треба робити послідовно і, головне, мати Україну, тоді матимемо все!

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Петро Потапенко був керівником дівочої капелі

В „Свободі" за 11 серпня, ч. 32, в статті Гарія Макаренка з Житомира „Не щастить видатним житомирянам з датами" написано: „У 1960–1962 роках її(Капелю бандуристів ім. Т. Шевченка) очолив П. Потапенко, який керував нею біля 35 років". Це не відповідає правді. Петро Потапенко керував багато років не капелею бандуристів ім. Тараса Шевченка, а Дівочою капелею бандуристок СУМА ім. Пилипа Орлика в Дітройті. Але він також належав до капелі, якою керував Григорій Китастий.

Долучую копії сторінок з програм ювілейного концерту Капелі, яка відзначала 50-річчя. У концерті брали участь інші капелі та ансамблі бандуристів в 1969 році. Григорій Китастий в деякі роки не керував капелею, а його заміняли Вол. Божик, Іван Задорожний, Петро Потапенко та Іван Китастий. До Чикаго Гр. Китастий прибув 1964 року й тут був до 1967 р., де керував Ансамблем бандуристів ОДУМ-у Чикаґо, а повернувшись назад до капелі ім. Тараса Шевченка, з 1968 року аж до смерти 1984 року керував Капелею.

Олексій Коновал,
Арлінґтон Гейтс, Іл.

Ще раз про церкву в Криму

В ч. 36 „Свободи" було вміщено лист Ольги Кобзяр з Гантеру, Н. Й., про допомогу в спорудженні Української католицької церкви у зросійщеному кримському місті Севастополі. Подаємо фотографію сучасної церкви, що міститься в старій хатині.

Новий патент українця з Волині

Лев Мазурець зі сином Марком винайшли для автомобіля простіший спосіб глушника газів і каталітичної системи, на який дістали від держави патент (U.S.Patent 6.923 943 B2 „Exhaust Catalitic Converter – Muffler").

Лев Мазурець має 81 рік. Раніше він жив у Франції і був нагороджений за війну 1939–1945 років „Бронзовим хрестом заслуги". Його син Марко-Лев недавно одружився з Наталкою Баранкевич. Має сестру Рому – вони близнята.

Новий винахід дає глушникові переваги – менший розмір, ощадливе витрачання пального, зменшення викидів у навколишнє середовище, дешевше виробництво. Винахідники готові передати свою знахідку меценатові з української громади. Адреса: 19 Ballas Ln, Piscataway, NJ 08854.

Юліяна Мазурець,
Піскатавай, Н. Дж.

Має бути інший підпис

У газеті „Свобода", ч. 33, за 18 серпня у статті „Український фестиваль на оселі „Хортиця" в Огайо з вини автора було допущено помилку у підписі під світлиною.

Має бути такий підпис: „Сумівський гурт юних бандуристів „Золоті струни" з Клівленду".

П. Твардовський,
Парма, Огайо

Розчарування – одне за одним

Скільки ще поколінь українського народу буде обдурено та розчаровано? Уся наша історія за малими винятками – це велика трагедія та вічне розчарування. Ми всі це добре знаємо.

Наші українські „шістдесятники" мужньо боролися за право України на самостійність, умирали за неї, але коли Україна здобула самостійність, не зуміли виставити щирого українця, мужнього провідника, котрий засудив би Комуністичну партію, яка знищила стільки мільйонів українців, а сьогодні знову преться до влади.

Перший Президент України Леонід Кравчук, коли прийшов до влади, то український народ його вітав як героя, особливо – в Америці. Перша його помилка – леґалізація Комуністичної партії. Він оточив себе партійними друзями, котрі почали розкрадати українське майно та критикувати бідний народ.

Коли прийшов до влади Леонід Кучма, усі сподівалися, що він все змінить. Він все й змінив, але – на гірше. Він обсадив уряд своєю ріднею та іншими олігархами, наклав великі податки на бідний народ. Він перся до Москви, а вдавав, що тягне Україну до Европи.

Нарешті з великими перепонами, завдяки Помаранчевій революції, прийшов до влади Віктор Ющенко. На Помаранчеву революцію звернув увагу цілий світ. З неї брали приклад інші держави. Але повилазило багато провідників, і кожний з них тягнув в інший бік.

В. Ющенко виголошував палкі патріотичні промови, обіцяв, що посадить злочинців та олігархів до тюрми, але це були порожні фрази. А коли він поєднався зі своїм головним супротивником, усі зрозуміли, що цей його політичний курс може принести Україні нужду та нове поневолення. І це було найбільше розчарування, бо ми від нього сподівалися найбільшого блага для України.

Стефан Палилик,
Елдред, Н. Й.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ДОВІДКОВЕ БЮРО УНСОЮЗУ

Місяць усвідомлення

Осип Гаврилюк,
професійний продавець забезпечень УНСоюзу

Осип Гаврилюк,
професійний продавець забезпечень УНСоюзу
Електронна адреса: osyp@unamember.com

Вересень в Америці – „Місяць усвідомлення про забезпечення". Подаю кілька сумних прикладів з моїх продаж забезпечень УНСоюзу, тому що...

...родина відкладала: мама й батько придбали для своїх синів поліси Українського Народного Союзу. Я намовляв їх також купити собі поліси, доки вони ще молоді й здорові. Але вони відмовлялися. Батько відійшов на емеритуру, термінове забезпечення з праці вигасло. Жінка потелефонувала до мене, щоб негайно записати чоловіка, та при тій нагоді також записати її. Батько тепер (в старшому віці) мусів платити значно вищі суми за забезпечення, а матері відмовили в аплікації (вона страждала від невиліковної хвороби).

...родина сказала, що не потрібно: однієї неділі я передав анкету новоприбулій родині для батька (плян Т-5 – 50,000 долярів забезпечення за 81.50 долярів річно). Працедавець батька не давав працівникам жодного забезпечення. Родина сказала, що їм тепер не потрібно, але обіцяли взяти анкету додому, щоб подумати. Три місяці пізніше чоловік загинув при нещаснім випадкові в праці. Наступної неділі вдова з двома маленькими дітьми підійшла до мене та запитала: „Чи можна тепер подати аплікацію?".

...сказали, що задороге: похорон в США коштує приблизно 15,000 долярів. Кожна людина вмирає. Забезпечення (на ціле життя) все виплачує більшу суму, ніж та, що ви вплатили вкладками. То чому ви хочете, щоб родина платила повну суму – 15,000 долярів?

..не розуміли механізму забезпечення: один пан відмовився підписати аплікацію на 15,000 долярів (Плян W), тому що, казав, йому УНСоюз лиш виплатить суму його нім випадкові в праці. Наступної неділі вдова з двома маленькими дітьми підійшла до мене та запитала: „Чи можна тепер подати аплікацію?".

..сказали, що задороге: похорон в США коштує приблизно 15,000 долярів. Кожна людина вмирає. Забезпечення (на ціле життя) все виплачує більшу суму, ніж та, що ви вплатили вкладками. То чому ви хочете, щоб родина платила повну суму – 15,000 долярів?

...не розуміли механізму забезпечення: один чоловік відмовився підписати анкету на 15,000 долярів (Плян W), тому що, як він сказав, йому УНСоюз лиш виплатить суму його вкладок та трошки відсотків. Я не міг його переконати, що при отриманні поліси та свідоцтва про смерть УНСоюз переслав би повну суму 15,000 долярів спадкоємцеві, незалежно від того, скільки долярів було вплачено вкладками!

Секретарі УНСоюзу дадуть вам відповіді на всі ваші запити. Або телефонуйте сьогодні безкоштовно до канцелярії, на число (800) 253-9862.

Головний...

(Закінчення зі стор. 1)

Микола Філь);

Комісія братської діяльности (Оля Черкас, Глорія Горбата, Євген Осціславський);

Комісія на Канаду (Мирон Ґрох, Мая Лев, Євген Щерба, Альберт Качковський, Оля Черкас, Стефан Качарай);

Комісія видань (Тарас Шмаґала – Почесний член Головного уряду, Мирон Куропась – Почесний член Головного уряду, Зенон Голубець і Михайло Козюпа;

Комісія з питань Союзівки (Мая Лев, Оля Черкас, Микола Філь, Альберт Качковський, Ґлорія Горбата, Рома Лісович).

Члени Контрольної комісії мають право брати участь у засіданнях усіх цих комісій, навіть якщо не є їхніми членами.

В суботу вранці першою звітувала головний секретар Христина Козак. Вона відзначила, що важливою є не лише чисельність полісів, але й їхня вартість, і що треба ставити більший наголос на заохочення продажу дорожчих поліс. Х. Козак повідомила, що за перші шість місяців 2006 року було продано 191 полісу, загальною вартістю 1.8 млн. долярів. Однією з головних змін за останні роки є те, що наші ануїти стали важливою частиною наших прибутків, і що, купуючи ануїти, людина може стати членом Українського Народного Союзу, якщо також буде платити союзові вкладки. Головний секретар підкреслила, що вся структура УНСоюзу будована на Відділах і що без інтенсивної діяльности Відділів УНСоюз просто не може існувати. Вона також висловила оптимістичну віру щодо співпраці з членами нового Головного уряду, а тепер чекатиме їхніх порад і дальшого зміцнення двосторонніх стосунків.

Президент Стефан Качарай у своєму виступі підкреслив, що хоч можна завжди зменшувати витрати, ключ до довготривалого розвитку УНСоюзу полягає у збільшенні прибутків. Шляхи до збільшення прибутків – це продаж полісів забезпечення, ануїти і також прибуток від наших інвестицій. Для більшої користи від наших інвестицій УНСоюз найняв професійного консультанта.

Касир Рома Лісович після обіду в суботу подала розширені проєкти щодо Фундації „Спадщина" при Союзівці і щодо інвестицій УНСоюзу. Вона підкреслила, що УНСоюз на сьогоднішній день має 43 млн. долярів, інвестованих в державних бондах та інших консервативних формах інвестування, що допомогло УНСоюзові пережити різкі спади на ринку акцій протягом останніх п'яти років. Вона сподівається на те, що співпраця з новим інвестиційним консультантом збільшить прибуток УНСоюзу на пів мільйона долярів на наступний рік. Щодо плянів стосовно Союзівки, то Фундація від квітня цього року вже зібрала 45.000 доллярів членських вкладок, і понад 100,000 долярів додаткових добровільних пожертв для Фундації. Р. Лісович наголосила на важливості отримання позаприбуткового статусу для Фундації і для Союзівки – як культурно-освітнього центру української громади США.

В суботу увечорі, після Служби Божої, зібралися члени Головного уряду на товариський бенкет. В неділю, після засідань новостворених комісій, члени Головного уряду апробували бюджет Українського Народного Союзу на 2007 рік.

Загальні почуття після цих двох днів нарад були в усіх присутніх на засіданнях дуже оптимістичні, готові до подальшої співпраці.

Подяка Валерієві Кучинському

„Свобода" 15 версня (ч. 37) вмістила звернення Постійного представника України при ООН Посла Валерія Кучинського, в якому заслужений дипломат, з нагоди завершення його перебування на цій посаді, висловив глибоку вдячність українській громаді США „за ту плідну співпрацю і щиру дружбу, яка позначила наші взаємини". Нижче, у відповідь на це звернення, вміщуємо лист президента УНСоюзу Стефана Качарая з подякою на адресу Посла Валерія Кучинського.

Достойний пане Посол!

Від імені багатотисячного членства Українського Народного Союзу, Екзекутиви Союзу та віділ мене особисто щиро дякуємо Вам за довгі роки плідної праці. Завдяки високопрофесійним зусиллям української дипломатії молода держава має великі досягнення, і сьогодні ми можемо гордитися українською зовнішньою політикою. Ми високо оцінюємо Вашу працю, спрямовану на захист інтересів України в Організації Об'єднаних Націй. Ми радіємо, що Міністерство закордонних справ гідно оцінює Ваші дипломатичні здобутки, і бажаємо Вам продовжувати Вашу працю та високо тримати ім'я України у світі.

Бажаємо Вам, пані Аллі і всій родині добра, міцного здоров'я, надхнення, невичерпної енерґії, успіхів у роботі та подальшої плідної співпраці на благо і процвітання Української держави. Надіємося, що Ваші роки на посаді посла в Америці залишаться у Ваших найкращих спогадах.

З великою повагою,

Стефан Качарай,
Президент УНСоюзу
16 вересня 2006 р.

Зліва: Рома Лісович, Мирон Ґрох, Стефан Качарай, Михайло Козюпа, Зенон Голубець, Христина Козак.

Україна – США: діялог стає звичним

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – В цьому короткому проміжку часу - між літніми вакаціями і завершальними тижнями передвиборчої кампанії, коли члени Конґресу перебувають у Вашінґтоні, Фундація „Україна-США" організувала черговий американсько-український політичний діялог. Ці форуми відбуваються то у Вашінґтоні, то у Києві. Їхні учасники – провідні особи з України і США, які мають можливість свобідно висловлюватись щодо внутрушніх і зовнішніх політичних питань обох країн і зформувати рекомендації для своїх урядів. Цьогорічний діялог відбувся у Вашінґтоні з 25 до 29 вересня 2006.

В один час, під час перерви на каву, ми з Ігорем Ґавдяком просто дивувалися з усього цього і очам не вірили. Нам уже за сімдесятку, і ми добре пам'ятаємо як колись було: ніяких діялогів. Американська офіційна сторона не могла вести розмов з українцями звідти, бо офіційний Вашінґтон скрупульозно дотримувався правила, що Україна є частиною СССР, а США мають дипломатичні стосунки з Союзом. Крапка.

Правда, десь у 1950-их роках один конґресмен висунув пропозицію, щоб Америка встановила дипломатичні стосунки з Українською ССР, членом (та ще й основоположником) Організації Об'єднаних Націй (ООН). Та це далеко не зайшло, не далі „Конґресового рекорду" і двоцалевої вістки в газеті „Ню-Йорк Таймс". Але ані Білий дім, ані Державний департамент на таке не пішли. Та навіть декілька років після цього, коли український підприємець у США починав імпортувати українські мистецькі різьби, наша митниця одну посилку завернула назад, бо на окремих речах була печатка „Made in Ukr. SSR". Такої країни не було у списку тих, з якими Сполучені Штати мали торговельні зв'язки, тому цього вантажу з Української ССР не прийняли, а підприємцеві довелось оплатити зворотне перевезення „заборонених" художних виробів.

А тут у 2006 році ми п'ємо каву на високому поверсі будинку Школи міжнародних зв'язків Університету Джорджа Вашінґтона з видом на Державний департамент і вашінґтонський майдан з пам'ятником Вашінґтонові. Діялог американців і українців відбувається у спеціяльно пристосованих для конференцій залях, з перекладачами, де з слухавок усі виступи можна слухати українською або англійською мовами.

Пленарні сесії діялогу були публічні, представники окремих робочих груп з'ясовували питання і накінець підсумовували рекомендації. Пленарні сесії передавали в Інтернет, так що їх можна було бачити на комп'ютерах і у Владивостоці, і в Аделаїді, і в Рейкявіку. Але засідання робочих груп були відкриті тільки для учасників, щоб обидві сторони могли свобідно і щиро зясувати питання з своїх точок зору.

Робочі групи, в яких американська і українська сторони сиділи одна навпроти одної, були організовані тематично так: закордонна політика і безпека, політика і врядування, інформація та засоби масової інформації, економіка і підприємниицтво.

Серед учасників було три колишні амбасадори: американці Вільям Мілер і Стівен Пайфер, та українець Юрій Щербак. Учасниками з медії були такі особи, як Андрій Шевченко. За свій короткий вік він вже встиг бути репортером і ведучим на телебаченні, і засновником телемережі (5-ий канал), і керівником державного телебачення (УТ-1), а тепер - депутатом Верховної Ради і членом її комісії свободи слова, та який свобідно володіє англійською мовою. Напроти нього з американської сторони сидів Ніколас Данілоф, багаторічний кореспондент „Юнайтед Пресс Інтернешенал", а тепер викладач журналістики в Університеті Нортістерн.

Це тільки приклад формату учасників цьогорічного діялогу. Там були і співробітники Секретаріяту Президента України, провідники Верховної Ради, співробітники неурядових дослідних інститутів в Києві й Вашінґтоні. У програмі діялогу були також відвідини Конґресу й зустрічі з членами, які цікавляться українськими питаннями, та які в той горячий для політиків час були у Вашінґтоні.

Все це можливе тепер, за умов самостійної України. До самостійности такого не було. А тепер це й справжній і бажаний конкретний вклад в американсько-українські міждержавні стосунки. І власне тому І. Ґавдяк і я перевіряли, чи все це не сниться нам.

Під час Українсько-американського політичного діялогу припала 15-та річниця Фундації „Україна-США", і це свято було відзначене в Посольстві України, що на березі річки Потомак. (Порада для туристів: у Вашінґтоні візьміть метро до зупинки „Рослін" у Вірджінії, на правому березі Потомаку, тоді пройдіться пішки мостом Франциса Скотта Кі, автора американського гимну. Всю дорогу можна споглядати на синьо-жовтий прапор, що повіває на території України у Вашінґтоні, а поруч, на місці, де стояла садиба Кі, – величезний американський прапор на щоглі. Це також свого роду українсько-американський „діялог".) Фундація „Україна-США", якій стільки ж років, як і самостійній Україні, з перших місяців свого існування організувала поїздки українських законодавців на професійні й інтесивні зустрічі у Сполучених Штатах і координує партнерські зв'язки між містечками України і Америки, влаштовує навчання з ділянки самоврядування - мабуть, найбільш занедбаної ділянки політичної системи України, поширює в Україні основи демократичної системи державного управління.

Можна б спитати - а чи були б такі українсько-американські діялоги, якби не було Фундації „Україна-США", яку очолює Надя МекКоннел? Безумовно, були б - якщо б цього бажав американський уряд. На виконавця програми знайшлася б якась неурядова організація, яких у Вашінґтоні повно. Різниця в тому, що пані МекКоннелл і її співробітники все це роблять "з серцем", бо вони американці з українським корінням, для яких якісні американсько-українські стосунки є життєвою ціллю. І ще Фундація утримує зв'язки з десятками українських і американських поселень та з чільними колами Вашінґтону, а це дуже важливе для підбору найкращих учасників діялогу.

Можна уявити собі, що кожна конференція в межах Українсько-американського політичного діялогу коштує немало: тільки перевезти і поселити учасників на тиждень не обійдеться малою сумою. А тут ще й оренда приміщень, харчування, оплата перекладачів і ще багато чого. Велику частину конференції оплатив американський платник податків через дотацію з Державного департаменту, але не всю. Серед спонзорів були і українські кредитівки, і Центр ім. Вудро Вілсона. А частину витрат покрила сама Фундація „Україна-США", з фондів, які зібрала від своїх прихильників. На будь-які витрибеньки ці гроші не пішли. Це був серйозний і інтенсивний діялог між чільними представниками обох країн.

Такий нині можливий, а ще не так давно – ні.

Відзначили 15-річчя Незалежности України

Кліфтон, Н.Дж.

24 серпня перед будинком управи міста Кліфтону піднято синьо-жовтий прапор з нагоди відзначення 15-річчя Незалежности України. У Кліфтоні та околиці проживає майже 2,000 американців українського походження, одначе у святочній церемонії взали участь приблизно 75 осіб, включаючи духівників, політиків, давніх мешканців і новоприбулих імігрантів. Відспівано американський та український гимни, а опісля було прийняття в будинку управи міста.

Фото: Михаїл Невмержейкис

Серед присутніх: М. Селюх, скарбник Н. Дж. Федеральної кредитової спілки „Самопоміч" з дівчинкою Анастазією Тимців посередині та 21-місячною невідомою дитиною з України. Згадана дівчинка народилася в Україні з кількома вадами серця, М. Селюх і члени Кліфтонського „Ротарі Клюб" допомогли дівчинці та її мамі приїхати цього літа до США в програмі „Дар життя". Анастазія успішно пройшла операцію серця в Реґіональному медичному центрі „St. Josephs" у Петерс оні, Н. Дж., і невдовзі повернеться в Україну.

Фото: Том Гаврилко

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відзначили 15-річчя Незалежности України

Трентон, Н. Дж.

27 серпня в Українському народному домі зібралися понад 350 осіб, щоб відзначити 15-ту річницю Незалежности. Офіційну частину було розпочато молитвою за Україну, у якій об'єдналися віруючі православних, католицьких та баптистської церков.

Концертну програму розпочав виступом голова Українського народного дому Василь Турецький, який привітав усіх присутніх зі святом і нагадав той тернистий шлях, який пройшла Україна, здобуваючи свою незалежність. У святкуванні взяли участь хори церков св. Йосафата, св. Юрія, св. Трійці та Української баптистської церкви. Українські пісні у виконанні хорів, дуету Зої Войчук та Ярослава Бритвака, дуету „Чисте джерело" сестер Павлишиних, Тетяни Маріянич та інші музичні номери не тільки прикрасили свято, а й знову примусили присутніх дивуватися красі й мелодійності української пісні.

Святкування Дня незалежности у Трентоні збіглося зі святкуванням 150-ої річниці дня народження І. Франка. З життєвим та творчим шляхом поета присутніх ознайомила Галина Жилава. У виконанні Руслана Романюка пролунав уривок з поеми І. Франка „Мойсей".

У Трентоні співали Зоя Войчук і Ярослав Бритвак

Відвідав свято у Трентоні відомий український скульптор, уродженець Дніпропетровщини Петро Капшученко. Василь Турецький познайомив присутніх з творчістю митця, підкресливши, що за вагомий внесок у справу зміцнення міжнародного авторитету України та збагачення скарбниці українського мистецтва Петра Капшучанка нещодавно було нагороджено орденом „За заслуги" ІІІ ступеня.

До пізнього вечора на подвір'ї Народного дому лунали українські пісні, а всі присутні могли насолоджуватися багатством української кухні, грати в футбол, теніс чи більярд. Для дітей був ігровий майданчик та цікаві змагання.

Скульптор Петро Капшученко на святі

Світлана Христенко

Буенос Айрес, Арґентина

Відзначення 15-ої річниці Незалежности України відбулося як на державному, так і на громадському рівні. 24 серпня у центральному Альвеар Палас готелі влаштувало прийняття Посольство України. Перед входом до сальону гостей зустрічали юнаки і дівчата в народних строях. При вході до сальону Посол Олександер Никоненко зі своїми співпрацівниками вітав гостей. Були запрошені дипломатичний корпус та визначніші члени української громади.

Вступне слово виголосив Посол України, який вручив державні нагороди Дієґо Лоренсо Марунякові - Почесному консулові України у провінції Місіонес; Андрієві Троцюкові-Левкові - Почесному консулові України у Республіці Параґвай, Юрієві А.В. Баланді - президентові Української центральної репрезентації у Республиці Аргентині; Юрієві М. Данилишинові - президентові Головної ради Української Центральної репрезентації у Республіці Арґентині.

Почесні дипломи МЗС України за участь в діяльності української громади у Республіці Аргентині вручено ряду осіб. Після офіційної частини Посол Олександер Никоненко запросив усіх присутніх до частування. Присутні мали приємний час до визначеної години.

М.В.

Вільямстовн, Н. Дж.

Починаючи від 1986 року, на щоглі біля міської ради на честь України піднімають синьо-жовтий прапор, а посадник міста підписую вітальну проклямацію з нагоди свята Соборности України, а від проголошення Незалежности України – 24 серпня.

Цього року, як на малочисельну громаду, свято відбулося величаво. Після зачитання проклямації було піднесено український і американський прапори та виконано національні гимни.

Парох о. Павло Лабінський у своїй церковній проповіді пом'янув тих, що віддали своє життя, щоб Україна була вільна.

Олександер Кобаса

О. Кобаса біля щогли з прапором

До 85-річчя І Всеукраїнського собору

ДІТРОЙТ, Миш. – Канцелярія Владики Олександра, Архиєпископа Уманського і Дітройтського, уповноважена повідомити вірних Української Православної Церкви Київського патріярхату в США про створення Ювілейного комітету, який керуватиме підготуванням і урочистим відзначенням 85-ліття Першого Всеукраїнського православного церковного собору та відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Україні.

Урочисті відзначення складатимуться з Архиєрейських Богослужень, подячних молебнів і святкових зібрань з програмами, присвяченими цій історичній події в житті Церкви і нашого народу.

Ювілейний комітет допоможе парафіяльним радам і братствам різними матеріялами і порадами. Для цього можна звертатися на адресу канцелярії Єпископа Олександра (St. Andrew's Cathedral of UAOChurch, 5130 Prescott St., Detroit, MI, 48212, tel.313-892-3198).

Святкові відзначення 85-річчя Першого собору і відродження УАПЦ розпочнуться 1 жовтня і триватимуть до Дня подяки, 23 листопада.

Головні урочистості відбудуться в катедрі Св. Покрови в Чикаґо в неділю, 15 жовтня, та в катедрі св. Апостола Андрія Первозваного в Дітройті в неділю, 22 жовтня.

Ганна Білинська,
секретар Канцелярії

Випуск в українській школі

Випускники школи парафії Непорочного Зачаття

ДІТРОЙТ, Миш. – В неділю, 4 червня, Українська середня школа парафії Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії святкувала сорок четвертий випуск учнів.

Свято почалося в церкві Літургією, яку відправили парох церкви і адміністратор школи о. ігумен Даниїл Чайковський та парох церкви св. Йосафата о. Филип Сендрик. Вівтарними дружинниками були Александер і Марко Куций та Андрій Крейді. Співав хор церкви під дириґентурою Павла Онищука. У своїй промові о. Даниїл Чайковський сказав: „Мої найкращі побажання для вас, дорогі випускники! Успіхів вам і щастя на ваших життєвих шляхах!".

Після Літургії Петро Савка виголосив промову, в якій зокрема сказав: „Почав я цю школу ще від садочку. Під час 12 років навчання був задоволений і вдячний, що мої батьки послали мене до нашої школи. Тут мої одноклясники і я не тільки навчилися предметів, яких вчать в усіх школах, але також релігії і української мови, української культури, історії, географії, літератури, граматики, та дізналися про найновіші події в Україні".

В наступних промовах Микола Журавський і Бредлі Такім підкреслили, що школа дала їм академічні знання, основи християнства та моральних засад, навчила українознавства та допомогла здобути спортивні вміння.

Відбулося урочисте вручення дипломів студентам. Їх отримали Міня Буцало, Оксана Федорак, Бредлі Такім, Мелиса Гоанґ, Александер Гундич, Аліна Іванів, Джесіка Клоц, Микола Мордованець, Наталя Павлюк, Стефані Прайор, Петро Савка, Адріян Скальчук, Александер Сливинський, Осип Тобіянський, Александер Волицький, Михайло Вовк, Тифані Йоно, Микола Журавський. Директор школи Михайлина Вайл оголосила стипендії та нагороди, надані університетами та різними організаціями випускникам, усього на суму 390,215 дол. Вона також подякувала фундаторам, якими в цьому році були д-р Зенон і Євгенія Козаки, Лев Воробкевич, Кристофер Бугай, Українська кредитова спілка „Будучність", Українська федеральна кредитова кооператива „Самопоміч", Українське Товариство Інженерів, Українська Американська Координаційна Рада, Українська національна асоціяція, Батьківський клюб школи, Марта і Володимир Йовановичі і церква св. Йосафата, Елізабет Кнап, „Нова хвиля".

Христина Годів-Юзич

Колюмбія пропонує нові курси

НЮ-ЙОРК. – Колюмбійський університет пропонує нові курси в 2006-2007 навчальному році, який щойно розпочався. Завдяки щедрій підтримці української громади, Програма українських студій Колюмбійського університету продовжує зростати і цього року організувала цілу низку нових курсів і наукових імпрез.

В осінньому семестрі 2006 року курс української історії під назвою „Війна і суспільство в Східній Европі: 1939 рік до теперішнього часу" буде викладати д-р Тарик Амар. Курс пропонується старшим студентам та аспірантам.

„Головна мета курсу – розглянути Другу світову війну як катастрофічну і одночасно визначальну подію в розвитку історії та політики сучасної Східньої Европи. Цей курс зосередиться не тільки на вивченні вагомих подій Другої світової війни, але також розгляне її спадщину – тривалі емоційні та політичні наслідки воєнного часу. Матеріял охопить різні теми: від життя цивільного населення під час війни до реакції населення на окупації, депортації, етнічні чистки та геноцид",– пояснює д-р Амар. Він мешкав в Україні і провадив свої наукові дослідження в Україні та Польщі, захистив докторську дисертацію в Принстонському університеті на тему історії міста Львова років Другої світової війни, німецької окупації і совєтизації.

Для аспірантів та старших студентів в осінньому семестрі буде також запропонований новий курс з антропології, який проаналізує відношення концептів простору і часу в Україні і сусідніх країнах. Назва цього курсу: „Крізь призму місця: погляд на досвід (колись) соціялістичного світу". Його буде викладати д-р Діяна Бланк, яка недавно захистила докторську дисертацію в Каліфорнійському університеті, а в минулому році була дослідником в Інституті ім. Гаримана Колюмбійського університету, де працювала з матеріялами про історію та етнографію українських прикордонних містечок.

Виклади д-рів Амара та Бланк доповнять курси з української мови на трьох рівнях: початковий (викладач Рорі Фінін, аспірант Славістичного факультету Колюмбійського університету) та середній і поглиблений (провадить д-р Юрій Шевчук, викладач Славістичного факультету Колюмбійського університету).

Програма українських студій також плянує запропонувати нові курси у весняному семестрі 2007 року. Курс під назвою „Популярна музика в Україні, Росії і Білорусі" буде викладати д-р Адріана Гельбіґ, яка рік тому захистила докторську дисертацію в Колюмбійському університеті, в центрі етномузикології.

Д-р Юрій Шевчук, який керує Українським кіноклюбом Колюмбійського університету, буде викладати курс про сучасний український кінематограф. Крім того, посол Валерій Кучинський, який був Постійним Представником України до ООН, буде викладати курс „Україна і Організація Об'єднанних Націй очима українського посла: дипломатія і політика". Це буде другий з черги курс у Колюмбії на тему міжнародної політики української держави.

Докладнішу інформацію про курси осіннього чи весняного семестрів можна отримати, звернувшись до Діани Гованської, координатора Української програми в Колюмбії на число (212)854-4697, або електронічно за адресою: dhh2@columbia.edu" Інтернет-сторінка Програми українських студій:http://www.harrimaninstitute.org/programs/ukrainian-studies-program.html.

Програма українських студій Колюмбійського університету

Перша річниця громадської організації „Помаранчева хвиля"

ЧИКАҐО. - Коли рік тому на основі комітету „Вибори 2004 року", після Помаранчевого Майдану, була створена українська громадська організація „Помаранчева хвиля", не всі вірили в її дієздатність. До створення організації прилучились люди „четвертої хвилі" еміґрації, котрих доля розкидала по світу.

Минув рік, за який члени організації зробили багато корисних справ в українській громаді Чикаґо. Це збір підписів на визнання воїнів ОУН-УПА борцями за незалежність України, святкування першої річниці Помаранчевої революції, на яке був запрошений як головний доповідач визначний політолог, професор університету Джорджа Вашінгтона Тарас Кузьо, благодійні акції з пересилання контейнерів з одягом і медикаментами для сиротинців та дітей з вадами здоров'я в Україні.

Злагоджено працювали члени „Помаранчевої хвилі" під час проведення виборів до Верховної Ради України на Чикагській виборчій дільниці ч. 95.

Велике досягнення нашої організації – створення інтернетної сторінки, де можна ознайомитись із діяльністю організації, її статутом, новинами з життя „Помаранчевої хвилі" та з України, переглянути фотографії, зроблені під час імпрез, проведених нами, прочитати вірші наших членів, висловити побажання або свої зауваження на Форумі. Наш сторінка: www.orangewave.us

З ініціятиви „Помаранчевої хвилі" величаво відбулось в травні 2006 року відзначення Свята Героїв, на яке були запрошенні гості з України О. Тягнибок та Б. Бенюк.

Мистецькою програмою були захоплені всі, хто був на святі, насолоджуючись співом Української капелі бандуристів з Канади під керівництвом художнього керівника В. Мішалова та хору Осередку СУМ в Чикаґо під керівництвом В. Поповича.

На початку вересня 2006 року інженерно-технічний відділ „Помаранчевої хвилі" організував поїздку для інженерів, техніків, студентів, всіх тих, хто цікавиться виробничими процесами і передовими технологіями, на „International Manufacturing Technology Show", яке відбувається раз на два роки в Чикаґо.

3 вересня ми організували свій перщій фестин під назвою „Українська толока". В Україні під час толоки скликають рідних, друзів, сусідів, щоб спільними зусиллями допомогти один одному збудувати хату чи засадити город. Для нашого фестину ми вибрали назву „Українська толока", щоб цим символізувати духовне єднання української громади Чикаґо.

В мистецькій програмі брали участь місцеві аматори, а в конкурсі „Таланти твої, український Чикаґо" показали свою художню майстерність всі бажаючі.

Ми висловлюємо велику вдячність всім, хто вірив в нас, підтримував наші заходи та імпрези і доклав великих зусиль, щоб „Помаранчева хвиля" жила та розвивалась.

Щира і особлива подяка від нас єдиній в Чикаґо українській фінансовій установі - Касі „Самопоміч" за співпрацю та матеріяльну підтримку.

Дарія Василик
секретар „Помаранчевої хвилі"

Члени „Помаранчевої хвилі"

Пом'янули великого сина України

ВАШІНҐТОН. – 13 серпня українська громада метрополітального Вашінґтону соборно відзначила 150-ту річницю народження великого сина українського народу, поета, драматурга, перекладача, вченого, дослідника, борця за правду, свободу і справедливість Івана Франка.

Свято Івана Франка розпочалося Панахидою у православному соборі св. Апостола Андрія Первозваного. Відправили її спільно настоятель Української католицької церкви Святої Тройці о. Тарас Лончина, настоятель Української православної церкви о. Володимир Штеляк та о. протодиякон Святослав Новицький. Співав хор церкви св. Андрія, який поповнили хористи парафії Святої Тройці. На відправі був також присутній гість з Риму і з України – Єпископ Гліб Лончина, рідний брат о. Тараса Лончини.

Після Панахиди в культурному центрі собору св. Апостола Андрія відбулася святкова програма, яку вела Олена Варварів – культурно-освітній референт парафії. Програму розпочав Микола Французенко, який прочитав доповідь св. п. Василя Барки „Багатство Франка". Цю доповідь письменник виголосив ще 1960 року на оселі „Верховина" біля пам'ятника І. Франкові, але й тепер, 46 років пізніше, вона залишилася такою ж актуальною. Виходячи з новозаповітньої розповіді про те, як апостоли Петро та Іван іменем Господнім зцілили в Єрусалимському храмі каліку-жебрака – давши йому все, що вони мали – автор доповіді згадав, що чудо святих апостолів повторювали протягом віків окремі виняткові люди нашого народу: Сковорода, Шевченко, Франко та інші. Вони подавали „харч духовний, – пише Василь Барка. – Правду подали: таку сміливу, що за вислови її самі ж прийняли люті переслідування протягом життя, злиденну скруту, каторжну муку і передчасну смерть. Але збагатили калік-жебраків. Помогли їм стати на ноги і ходити. Вернули їм зір – світлом Правди".

Автор доповіді звернув увагу, що такими нещасними були в його час найбезправніші і найзлиденніші – селяни і ріпники на Бориславських нафтових полях. Він став в їх оборону, звертався до сумління цивілізованого суспільства, вів боротьбу за порятунок тих, кого забув світ. І ніколи не заломлювався у цій боротьбі, у вірі, що прийде нове покоління і переможе правдою, в яку сам Франко непохитно вірив.

Могутньою ілюстрацією цієї віри Івана Франка є його „Каменярі" – твір, що його з глибиною почуття прочитав Микола Ставничий. Думки присутніх мимоволі переносилися у ту безмірну та пусту і дику площину, де тисячі каменярів з завзяттям лупають високоченну гранітну скалу – яка стоїть на дорозі поступу, нового життя і добра нового. І хоч поет свідомий, що він з тисячами інших, мабуть, не побачать того кращого світу, „і щастя всіх прийде по наших аж кістках", каменярі йдуть вперед, „в одну громаду скуті святою думкою, а молоти в руках...".

Святкову програму, в якій, на жаль, не було заплановано більше мистецької частини, доповнив виступ Володимира Іваненка, який зголосився до слова і говорив на тему видань творів Івана Франка. Працюючи свого часу у фондах Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського в Києві, – розповів В. Іваненко, – він мав можливість ознайомитися з величезною кількістю творів Франка, багато яких ще ніколи не були друковані. Найбільше дотеперішнє видання його творів становить 50 томів, але насправді це лише частина його монументального доробку. Якщо колись дійде до видання повного зібрання творів Івана Франка, то вони вмістяться хібащо в 500 томах!

О. Воронин

Для діяспори – супутникове українське телемовлення

Міністерство закордонних справ України практично вирішує питання, порушені під час зустрічі Міністра закордонних справ України Б.Тарасюка з керівниками делеґацій закордонних українців у рамках IV Всесвітнього форуму українців, – щодо можливості користуватися супутниковими україномовними телеканалами за межежами України.

Тепер державний телеканал **„Українське телебачення і радіомовлення"** (УТР) транслює Державне підприємство „Укркосмос" через російський та грецький супутники, обсягом 18 годин на добу, на Евразію, Північну та Південну Америки. Як інформує Національне космічне аґентство України, програми УТР приймаються сьогодні майже в 70 країнах світу. УТР надані на безоплатній основі ліцензійні та авторські права для показу кращих телепрограм провідних виробників телепродукції, зокрема „Укртелефільму," „Культури", „Києва", 27 реґіональних телерадіокомпаній тощо, у тому числі й УТ-1.

Крім цього, **телеканал „Інтер+"** транслює свої програми за межі України українською та російською мовами, при цьому перевага надається програмам українською мовою. Трансляція російськомовних програм пов'язана з тим, що цей телеканал орієнтує їх, передусім, на пострадянський простір. Водночас „Інтер+" присутній також в телепросторі Болгарії, Румунії, Угорщини, Латвії, Литви, Естонії, Німеччини, США і Канади. Телеканал „Інтер" також здійснює спільний з Міністерством закордонних справ проєкт, спрямований на поширення інформаційної присутности України за кордоном. В рамках цього проєкту Міністерство безкоштовно отримало для подальшого передання дипломатичним установам та громадським об'єднанням українців за кордоном п'ятдесят комплектів обладнання для прийняття супутникових програм цього телеканалу. Більша частина з них вже передана за кордон.

За межі України також транслюються програми україномовного каналу **"1+1 International"**, який орієнтований на представників українських діяспор США й Канади та наших співгромадян, що проживають в цих країнах. Він здійснює трансляцію у платних мережах Сполучених Штатів та Канади з березня ц.р. в тестовому режимі.

На сьогодні в Україні, зокрема з ініціативи МЗС, докладаються зусилля, спрямовані на забезпечення трансляції **УТ-1** супутниковими каналами на країни компактного проживання українців. Разом з тим, деякі кращі телепрограми УТ-1 вже транслює на безоплатній основі канал УТР.

Посольство України в США

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим.

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

12. Книга Буття 24: одруження Ісаака

Праотець Авраам став старий, а син його Ісаак виріс. Батько конче хотів одружити його з юдейкою і послав свого слугу шукати наречену в Месопотамії, де жив брат Авраама - Нахор. Його внучка Ревека стала дружиною Ісаака. Прожив Авраам 175 років. Ісаак і Ревека мали синів-близнюків - Ісава і Якова, але Ісав народився першим і мав право на спадщину батька. Проте Яків хитрістю, за миску юшки, купив у голодного брата першорідство. Пізніше ще раз схитрував Яків і обманом дістав батькове благословення. Розлючений Ісав поклявся вбити брата, але Ревека відіслала Якова до свого брата Лавана, доки мине буря.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку і о 6-ій вечора, а також щосереди – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2200 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Читайте газету „Свобода" на Інтернеті
www.svoboda-news.com

Професор Богдан Степан Винар

(З нагоди 80-ліття)

7 вересня сповнилося 80 років професорові д-рові Богданові Винарові, видатному економістові, совєтологові, бібліотекознавцеві, бібліографові, видавцеві, заслуженому організаторові наукового життя.

Автор цих рядків близько співпрацював з ювілятом, починаючи з 1947 року, коли він був активним студентським діячем, аж до теперішнього часу.

Богдан Винар був редактором різних українських і англомовних серійних видань, автором численних наукових праць і високошкільних підручників та бібліографічних довідників. Він є дійсним членом НТШ, УВАН, УІТ та інших професійних установ. Багатогранна діяльність і наукова творчість Богдана Винара заслуговує на докладне дослідження, а цією скромною статтею коротко відзначаємо його життєвий шлях і многогранну діяльність.

Богдан–Степан Винар народився 7 вересня 1926 року у Львові в родині заслужених педагогів Івана Винара, директора дівочої гімназії Рідної школи ім. І. Кокорудзів у Львові, й Евфрозини (з дому Дорик), директорки народної школи ім. Бориса Ґрінченка, яка містилася у приміщеннях катедри Св. Юра. Початкову і гімназійну освіту здобув Богдан у Львові, де в 1944 році в Академічній гімназії здав матуру. Того року з батьками і братом Любомиром виїхав на Захід, спершу до Одербергу, опісля до Праги, а в 1945 році – до Мюнхену. Там започаткував університетські студії. Короткий час Богдан студіював медицину, а від 1946 року – економічні науки, які закінчив в Мюнхенському університеті дипломом економіста (Diplomvolkswirt). В 1950 році одержав докторат з політичної економії на УВУ і виїхав в Америку.

Під час студій Богдан очолював Студентське товариство „Січ" в Мюнхені і у 1949 році був одним з засновників академічного товариства „Зарево", в якому очолив студійну Економічну комісію та став членом Управи. В цей час близько співпрацював з Марком Антоновичем – майбутнім президентом УВАН у США, Аркадієм Жуковським – майбутнім головою Наукового товариства ім. Шевченка в Европі, Богданом Цюцюрою – майбутнім ректором УВУ, й іншими студентськими діячами та молодими вченими. Богдан Винар був активним членом Пласту і деякий час курінним пластового куреня „Бурлаки".

В Америці ювілят спочатку працював на різних фабриках, а згодом дістав бюрову працю статистика в Клівленді. Редагував журнал *„Розбудова Держави"*. В 1958 році закінчив бібліотекарські студії в Денверському університеті і там одержав адміністративну професійну працю керівника Технічного відділу університетської бібліотеки. Незадовго став професором Вищої бібліотекарської школи в Денверському університеті, а також вчив у школі українознавства. В 1960-их роках ювілят був головою Осередку Українського Історичного Товариства в Денвері та членом Редакційної колегії журналу *„Український Історик"*, двічі очолював Денверський відділ УКК, де спричинився до співпраці української громади з губернатором стейту Кольорадо і кольорадськими сенаторами й конґресменами. Був одним із засновників „Денверського комітету оборони людських прав в Україні".

В 1966 році Богдан Винар переїхав з Денверу до штату Ню–Йорк, де одержав посаду професора і декана Вищої бібліотечної школи у Нюйоркському державному університеті в Дженесіо. Він став тоді першим деканом-українцем в американському університеті.

В 1970 році ювілят повернувся до Денверу і присвятив себе розбудові престижного американського Видавництва „Libraries Unlimited", яке скоро стало одним з найвідоміших видавництв американської довідкової літератури. При Видавництві він заснував окремий відділ – „Українське Академічне Видавництво" (Ukrainian Academic Press), в якому появилося понад 15 англомовних видань з різних ділянок українознавства, включаючи фундаментальну *„Історію української літератури"* Дм. Чижевського. Д-р Ю. Луцький пише в своїх споминах, що Богдан Винар вмовив його стати редактором перекладу цієї монументальної праці Чижевського і редактором англомовної серії „Українські клясики", в якій появилися англомовні переклади творів П. Куліша, В. Підмогильного, М. Коцюбинського та інших українських письменників. Автор спогадів пише про видавництво „Ukrainian Academic Press" і д-ра Богдана Винара з Кольорадо, який дуже багато зробив для англомовних видань про Україну (Ю. Луцький. *„На сторожі"*. Київ, 2000, с. 55).

Важливо згадати, що у Видавництві появилося друге і третє доповнене видання клясичної праці Джана А. Армстронґа про український націоналізм (John A. Armstrong, *„Ukrainian Nationalism"*, 3rd Edition, 1990), а також майже 1500 книжок бібліотечної довідкової літератури, включаючи університетські підручники. Університетський підручник д-ра Б. Винара *„Впровадження до каталогування і клясифікації"* (*„Introduction to Cataloging and Classification"*) появився у девяти окремих виданнях різними мовами (останнє видання вийшло в 1992 році) в понад 400 тисяч примірників. Його уживали в американських і канадських університетах. У 1970 році ювілят започаткував і був редактором щорічника довідкової літератури *„American Reference Books Annual" (ARBA)*, яке одержало міжнародне визнання та стало одним з найважливіших довідкових видань. На окреме відзначення заслуговує його двотом-

(Закінчення на стор. 19)

Вшанували пам'ять жертв Голокосту

НЮ-ЙОРК. – 17 вересня у меморіяльному парку Голокосту в Брукліні відбулось жалібне віче з нагоди 65-річчя початку знищення німцями єврейського населення на теренах України в роки Другої світової війни. В парку встановлено камені, на яких зазначено місця масових страт мирного населення. В пам'ять загиблих було запалено ритуальні свічки, звучав спів рогу-шофару. У парку цього дня провели зустріч також вихідці з подільського міста Старокостянтинова, де теж було знищено єврейське населення цього міста і сусіднього Острополя. Про трагедію пригадали у своїх виступах біля пам'ятного каменя мистець і письменник Ісаак Вайншельбойм та редактор „Свободи" Левко Хмельковський, матері і тітці якого за рятування єврейських дітей було присвоєно звання Праведних світу. На фото: Вихідці з Старокостянтинова біля каменя в пам'ять полеглих мешканців міста.

С. К.

Визначено лавреатів премії при УВУ

НЮ-ЙОРК. – Фундація Українського Вільного Університету в Ню-Йорку повідомляє, що жюрі конкурсу україністики Фонду Воляників-Швабінських при Фундації УВУ у складі: д-р Степаник Воляник, проф. д-р Михайло Присяжний, проф. д-р Тарас Салига, академік Леонід Рудницький (голова), проф. д-р Володимир Стойко (+2006) і проф. д-р Євген Федоренко, визначили наступних лавреатів премії Фонду за 2005 рік.

Перша премія: О. Купчинський, „Акти та документи Галицько-Волинського князівства", НТШ, Львів, 2004. М. Тарнавський, „Між розумом та ірраціональністю", „Пульсари", Київ, 2004.

Друга премія: Д. Степовик, „Іконологія й іконографія", „Нова Зоря", Івано-Франківськ, 2004. Г. Лужницький, „Український театр", два томи, упорядник Богдан Козак, Львівський національний університет ім. Івана Франка, Львів, 2004. „Сумщина в йменах". Головний редактор В. Б. Звагельський, Сумський державний університет і „АС Media", Суми, 2004; друге доповнене видання.

Третя премія: З. Гостієва, О. Ковалевський, М. Козак, Поезії. „Три книги в одній", „ТАЛ–Слобожанщина", Харків, 2004. А. Біла, „Український літературний „Авангард", Донецьк, 2004.

Четверта премія: С. Барабаш, „Душа прозріє"..., Кіровоград, 2004. В. Дегкач, „Святе і грішне", 2 томи, „Брама", Черкаси, 2004. О. Майор, „Літературна творчість

(Закінчення на стор. 19)

THE UKRAINIAN WEEKLY
Published by the Ukrainian National Association Inc., a fraternal non-profit association

СВОБОДА

Ще не запізно....

Запрошуємо всіх на 7-денний круїз!

Чудова нагода провести час з родиною і друзями!

Підтримуйте Свободу, «The Ukrainian Weekly» і Союзівку

Дата: **04 – 11-го березня, 2007**

Маршрут: **Tampa; Day at Sea; Grand Cayman; Cozumel; Belize, Costa Maya; Day at Sea; Tampa**

Ціна:
Середня кабіна: $810.00 на особу (порт і податки вкл.) *
Крайня кабіна: $940.00 на особу (порт і податки вкл.)*
Кабіна з балконом без виду : $990.00 на особу (порт і податки вкл.)*
Кабіна з балконом з видом на море: $1090.00 на особу (порт і податки вкл.)*
На прохання даємо ціни кабін на одну особу, три або чотири

Прошу взяти до уваги: вище подані ціни включлають пожертву для УНСоюзу з вашим вибором!
«Союзівка» Фундація Спадщини ** Пресовий Фонд «Свобода» «The Ukrainian Weekly»
Лінія «Carnival Cruise Lines» також зробить пожертву для УНСоюзу за кожну особу що займає дво-особну кабіну

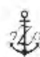
Корабель: ***Carnival Cruise Lines* « Miracle»**

Групові розваги!

Поспішайте! Обмежена кількість місць!
Малий завдаток забезпечить вам кабіну і вакації повних розваг!

*** Перешліть завдаток у сумі $250.00 дол. від особи до 30-го вересня, 2006**

*** Чеки виписувати на "Zenia's Travel Club LLC"**
*** Ціни базовані на дво-особних кабінах**
*** Забезпечення, чайове, і лети не включені в ціні**
*** За додатковами інформаціями: Зеня Брожина 201-218-1114 або Христина Білянич 973-285-5006**

Zenia's Travel Club LLC *46 Muirfield Rd., Jackson, NJ 08527*
Phone 201-218-1114 *Email zbrozyna@earthlink.net*

У 140-ліття від дня народження Михайла Грушевського

М. Грушевський

Понад сто років тому розпочалася наукова кар'єра навидатнішого історика України – Михайла Грушевського. Уродженець Холмської землі, родинне коріння якого – в козацькій Чигиринщині, вихованець Тифліської гімназії, випускник Київського університету, наукове становлення якого завершилося у Львові, де він очолював першу катедру історії України, одночасно керуючи Науковим товариством ім. Т. Шевченка – цією Всеукраїнською академією наук, М. Грушевський своєю науковою та громадсько-політичною діяльністю сприяв не лише відродженню української державності, а й консолідації української нації, розділеної кордонами держав-поневолювачів. Й досі ніхто, навіть цілі історичні установи, не можуть зрівнятися з ним своїм багатством і маштабом зібраного документального матеріялу, глибиною наукових узагальнень і широтою політичних поглядів.

Автор понад 2000 наукових праць, серед яких лише монографій налічується близько півтори сотні – з ділянки історії, археографії, археології, етнографії, фольклористики, соціології, літературознавства, публіцистики та ін. Чималий внесок М. Грушевського і в красне письменство.

Приблизно в цей же період розпочалася його політична кар'єра. М. Грушевський – засновник Національно-Демократичної партії в Галичині і Товариства українських поступовців на Наддніпрянщині, голова Української Центральної Ради і перший Президент Української Народної Республіки.

Очевидно, не варто розділяти М. Грушевського – науковця і політика. Адже його наукові горизонти визначали політичну концепцію, а політика дуже часто формувала наукові інтереси. Це особливо прослідковується в теоретичній спадщині й практичній діяльності М. Грушевського щодо проблем українського державотворення.

І тут потрібно виходити насамперед з того, що М. Грушевський був представником народницької школи з історіографії. Сам він у 1920 р. зазначав: „Я був вихований в старих традиціях радикального українського народництва, яке вело свою ідеологію від Кирило-Методієвських братчиків і твердо стояло на тім, що в конфліктах народу і власти вина лежить на стороні власти, бо інтерес трудового народу – се найвищий закон всякої громадської організації".

Як підкреслює О. Оглоблин, „дві основні ідеї керували Грушевським і в його науковій роботі, і в його громадсько-політичній діяльності... Перша – то була ідея народництва. Друга – ідея федералізму". Свою концепцію федералізму М. Грушевський, в основному, зформував уже наприкінці XIX ст., а пізніше лише поглиблював і розвивав її.

І лише ультиматум і аґресія більшовицької Росії проти УНР змусили М. Грушевського признати, що „федералізм дійсно став кепською забавкою". З-під його пера наприкінці 1917–1918 рр. виходить ряд статтей, в яких М. Грушевський намагається переосмислити свої позиції і врахувати у своїй державотворчій діяльності науку історії.

Так, свою книжку „На порозі нової України", видану у 1918 році, він називає політичним заповітом.

У першій статті цієї збірки „На переломі" М. Грушевський зауважує: „Розстріл, зайняття і знищення Києва більшовиками були вершком, кульмінаційним пунктом, збірною точкою, в котрій зосередився сей великий, просто необчислимий, в своїх наслідках перелом в історії України, вчинений більшовицьким походом... Мені здається, що те, що переживаю я так гостро, в сім моменті переживає уся Україна. Що Україна також поховала все старе в сім огнищі, в сій руїні тепер, новими очима розглядаючись в сих згарищах".

Наступна стаття збірки називається „Кінець московської орґанізації"... „Перше, що я вважаю пережитим і віджитим, таким, „згоріло в моїм кабінеті„, – пише М. Грушевський – се наша орієнтація на Московщину"...

У статтях „Велика Україна", „Державність", „Армія", „Нація" та ін. М. Грушевський порушує актуальні проблеми українського державотворення, розглядає можливі шляхи їх реалізації. Він був одним з головних творців 4-го Універсалу, що проголосив, нехай і під тиском зовнішніх обставин, Незалежність України.

У збірнику „Самостійна Україна", до якого увійшли статті з грудня-квітня 1917–1918 рр., М. Грушевський аналізує 3-ій і 4-ий Універсали Центральної Ради, підкреслюючи історичну необхідність української самостійности.

Характеризуючи істинні причини першої війни Радянської Росії проти Української Народної Республіки, М. Грушевський зазначає: „Се продовження, під брехливими демагогічними більшовицькими гаслами, того самого завдання на винищення українства, яке собі була поставила царська зграя жандармів і посіпак".

Аналізуючи теоретичну спадщину і практичну діяльність М. Грушевського в період української національної революції 1917–1921 рр., все ж мусимо принаймні поставити питання: чому М. Грушевський та його однодумці, незважаючи на те, що на їх очах розвалювалися імперії, виникали нові держави, не змогли відмовитися від ідеї національно-територіяльної автономії?

Чому врешті, будучи першим українським президентом, він у 1924 р. повернувся в комуністичну імперію?

Ярослав Колодій
Філядельфія

В місці заслання відкрита меморіяльна дошка М. Грушевському

КАЗАНЬ Татарстан. - 16 вересня в столиці Татарстану відбулася урочисте відкриття меморіяльної дошки видатному державному та політичному діячеві України, вченому-історикові академікові Михайлові Грушевському.

Дошку встановлено за ініціятивою української громади на будинку по вулиці Кремлівській. Текст на дошці – татарською, російською та українською мовами. Меморіяльну дошку виготовлено за сприяння голови рад Об'єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії Василя Думи і професора Манітобського університету Ореста Цапа, Канада. Автор – казанський скульптор Махмут Гасімов. Це вже друга в Росії меморіяльна дошка Михайлові Грушевському. В 2003 році пам'ятний знак було встановлено на будинку в Москві, де в 1930-их роках мешкав М. Грушевський.

На початку Першої світової війни Михайло Грушевський був заарештований жандармами Російської імперії і засланий до Симбірську. За допомогою видатного російського філолога Олексія Шахматова він отримав дозвіл виїхати з провінційного Симбірську до університетської Казані, де була можливість продовжувати наукову працю. У вересні 1915 року М. Грушевський з дружиною Марією та донькою Катериною оселився в Казані, в мебльованих номерах „Франції" (нині – вул. Кремлівська, готель „Джузепе"). М. Грушевський жив в Казані до вересня 1916 року. На церемонії відбулась виставка творів Михайла Грушевського та літератури про нього, підготовлена Бібліотекою української літератури в Москві, концерт художніх колективів українських громад Казані, Набережних Челнів, Нижнєкамська, Димитровграду, Нижнього Новгороду та Уфи.

Юрій Мороз

Біля меморіяльної дошки: Євген Савенко, Наіля Спарта, Махмут Гасімов, Олег Дьомін, Равіль Муратов, Тімур Акулов, Юрій Кононенко.
Фото: Ігор Саранчук та Михайло Сенюта

Закордонні лікарі навчають колеґ в Україні

ЛЬВІВ. – 16-18 серпня відбувся міжнародний семінар лікарів радіологів-діягностів України, в якому взяли участь науковці та практикуючі лікарі-українці з США, Канади, Франції. В Україну вони приїхали за особисті кошти на знак поваги до своєї Батьківщини з метою надання допомоги українській медицині. Такі школи-семінари за час самостійної України проведені уже 7 разів. Їх відвідали близько 3 тисячі лікарів, а професор радіології Пенсильванського університету Лариса Т. Біланюк вперше приїздила в Україну з цією місією 30 років тому, коли ще Україна перебувала під окупацією. Лекції та спілкування українською мовою вона проводила в Одесі та Донецьку ще в той період. Таке навчання – дуже добра школа для медичних радіологів-діягностів України, адже інформація надається на основі сучасних технологій – магнітно-резонансної томографії, комп'ютерної томографії, ультразвукових досліджень, демонструються зображення багатьох хвороб внутрішніх органів та систем.

В Україні дуже мало сучасного обладнання. Є області, де немає жодного магнітно-резонансного томографа, замало новітніх ультразвукових апаратів, майже усі рентґенодіягностичні апарати – застарілих моделей, отож неможливо провести ранню діягностику хвороби, та й немає досвіду у значної частини лікарів, щоб своєчасно виявити захворювання. До того ж, майже в усіх державних медичних закладах не виконується чинне законодавство з радіології-діягностики (а воно прийнято з урахуванням міжнародного досвіду) про те, що радіологи-діягности повинні володіти усіма методами радіологічного дослідження.

Під час міжнародної школи-семінару між слухачами та учителями існувала приємна взаємоповага, особливо це відчувалося під час виступів Лариси Т. Біланюк, Лева Волянського – професора-радіолога медичного та стоматологічного факультету з Ню-Джерзі, Миросі Т. Мітчел – асистента-професора радіології Чикаґського університету. Приємне враження справили виступи молодих науковців – Ігоря Гайди з шпиталю св. Боніфація у Вініпеґу, Канада, та Миколи Мірошника з Европейського шпиталю ім. Жоржа Помпіду (Париж, Франція). Вразили високою професійністю доповіді Юрія Іванева з Львівського медичного університету, Олексія Соловйова – завідувача відділенням клініки „Надія" (Київ, Україна), Олега Динника – голови Української асоціяції фахівців, Марини Первак – професора Донецького медичного університету.

Організуючу ролю в проведенні семінару мали Лев Волянський, Юрій Іванів та Олег Динник. Досвідчені лікарі радіологи-діягности стверджують, що наукові конференції, які проводять разом українці із закордоном, є найбільш продуктивні за тематикою, методологією викладання, добору матеріялу, демонстрацією, а тому є досить ефективні.

Через газету „Свобода" хотів би подякувати американським українським лікарям за їхню національну свідомість і щирість. Вони переживають за наші негаразди. Я сидів на всіх конференціях у передніх кріслах, від початку до кінця, і моя дисциплінованість була винагороджена – двічі я виграв цінні фахові книги, які для нас досить дорогі. Ще й українською мовою – „Атлас анатомії людини".

Григорій Кінюк,
голова реґіонального відділення Асоціяції рентгенологів, Черкаси

Зліва: Маркіян Шулякевич – лікар-радіолог з Торонто, Канада, Григорій Геба – асистент-професор Єйльської медичної школи, США, Лев Волянський, Лариса Т. Біланюк, Яків Бабій – президент Асоціяції рентгенологів, Україна, Ігор Гайда, Юрій Іванів, Олег Динник.

Визначено...

(Закінчення зі стор. 15)

Фрідріха Гельдерліна та її рецепція в Україні", УВУ, Мюнхен, 2004. М. Починайко, графіка О. Панасюка, „Поріг смирення і A. Threshold of Humility", „Каменяр", Львів, 2004.

Урочисте відзначення лавреатів та вручення премій відбудеться у Львівському національному університеті ім. Івана Франка 3 жовтня 2006 р.

Закликаємо охочих взяти участь у наступному конкурсі, висилаючи свої твори на адресу Львівського університету на руки проф. Михайла Присяжного (один примірник) та на адресу Фундації УВУ: Ukrainian Free University Foundation, P.O. Box 1028, New York, NY 10276 (другий примірник). Реченець – 30 березня, 2007. Приймаються тільки друковані твори, що вийшли 2005 року.

Управа Фундації УВУ в США

Професор...

(Закінчення зі стор. 14)

на анотована бібліографія англомовної україніки *„Ukraine: A Bibliographic Guide of English Language Publications"* (Ukrainian Academic Press, 1990, 404 p. і 2000, 552 p.). Досьогодні це – основна англомовна бібліографія україніки. За тривалий вклад в розвиток наукової довідкової літератури і розбудову Видавництва професійної довідкової літератури ювілят одержав престижну нагороду *„Isadore Gilbert Mudge Citation"* (1974). Без сумніву, в американському науковому світі д-р Богдан Винар був визнаний одним з провідних бібліографів і бібліотекознавців міжнародної репутації. Він брав активну участь в американському науковому житті й часто доповідав на професійних конференціях.

В той час ювілят був близьким співробітником проф. В. Кубійовича у виданні *„Енциклопедії українознавства"* українською й англійською мовами, для якої написав численні статті з ділянок економіки, совєтознавства та бібліотекознавства і деякий час був редактором економічного відділу в англомовній ЕУ. Богдан Винар був довголітнім членом Управи УВАН у США, був членом управи і заступником президента Української Американської Асоціяції Університетських Професорів. Цікаво згадати, що д-р Марко Антонович, президент Академії, подав кандидатуру ювілята на президента УВАН, але він через свій стан здоров'я відмовився. Богдан Винар є активним дійсним членом НТШ і УІТ.

Ювілят також є автором численних наукових економічних та совєтознавчих праць. З його монографій згадаємо *„Розвиток української легкої промисловости"*(1955), *„Економічний колоніялізм в Україні"* (1958), *„До історії економічних дослідів на еміґрації: 1919 – 1964"* (1964), *„Українська промисловість. Студія совєтського колоніялізму"* (1964), *„Розвиток економічної думки в Київській Русі"* (1974), *„Економічний колоніялізм в Україні (та інші праці)"* (2005).

В 1993 році появився бібліографічний довідник праць Богдана Винара (*„International Writings of Bohdan S. Wynar"*. Denver, 1993, 265 p.), в якому подано 2025 бібліографічних позицій. Акад. Ярослав Ісаєвич, автор передмови до бібліографії, пише, що осягнення Богдана Винара як вченого, професора і видавця „здобуло національну репутацію не тільки в американських наукових колах, але також в українському суспільстві".

Вагомий науковий доробок ювілята, його наукова і суспільно-громадська діяльність заслуговують на докладне монографічне дослідження.

З нагоди 80-ліття д-ра Богдана Винара я, як його довголітній друг і співробітник, бажаю йому довгих років плідної творчої праці, козацького здоров'я і дальших тривалих успіхів у всіх ділянках його творчого життя та сповнення усіх задумів, зокрема видання збірки його наукових праць, публіцистичних статтей і спогадів.

Многая літа!

Аркадій Жуковський
Париж

11 листопада: Єпископський баль

Комітет Української Католицької епархії св. Йосафата в Пармі, Огайо, запрошує на 17-ий Єпископський доброчинний баль в суботу 11 листопада 2006 року, в Астродомі св. Йосафата (5720 State Road, Parma OH). Початок – о 5-ій годині по полудні. Вступ – 50 долярів від особи. Грає оркестра „Діброва". Кошти з доходів від балю будуть використані на навчання молодих с вященників для українських католицьких церков та на інші потреби епархії.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка акварелей Катерини Кричевської-Росандіч

Катерина Кричевська-Росандіч з улюбленцем - Смоком

КИЇВ. – Головне управління культури і мистецтв Київської міської адміністрації проводить в Музеї культурної спадщини від 2 вересня виставку акварелей відомої художниці Катерини Кричевської-Росандіч, яка проживає у Каліфорнії. Виставку відвідали численні шанувальники мистецької спадщини родини Кричевських.

Катерина Кричевська-Росандіч. „Дерев'яна церква". 1980 р. Гуаш.

„Вечірня" Романа Гурка

Канадський музикант Роман Гурко, мабуть, єдиний композитор, що присвятився візантійській церковній музиці, видав свою „Вечірню" на компактній платівці. Вечірня написана в 2004 році та присвячена матері композитора Стефанії Гурко. Музика написана під церковнословянський текст, що, на думку композитора, має причинитися до збереження традиційної мови у наших церквах і монастирях, як також буде доступна для інших народів, що вживають старослов'янську мову у їхніх відправах, включно зі Сербією та Росією.

„Вечірню записано у Видубицькому монастирі церковним хором, яким управляє диригент Володимир Віняр. Прилюдна прем'єра відбулася 24 вересня минулого року в Успенському соборі Печерської Лаври в Києві, як перший концерт до відкриття 16 міжнародного фестивалю, знаного під назвою „Київ-Мюзік Фест-2005". „Вечірню", колись в Галичині відправляли по полудні, в деяких церквах Канади, Арґентини і Бразилії це й дотепер збережено в літурґічній практиці Православної Церкви відправа відбувається зі заходом сонця, і Вечірня означає початок нового дня. Музика „Вечірні" силябічна, з нескладною гармонією, а мелодії написані в лідійському ладі, що надає музиці старовинного характеру. Оформлення псальмів та ірмосів на два чотиро-голосові хори, які чергуються один з одним, роблять прекрасний ефект, а в багатьох місцях, для підкреслення важливіших фраз, композитор оформлює їх від п'яти до восьми голосів; така насичена гармонія своєю потугою творить маєстичне враження.

Компактний диск має супровідну книжечку, в якій подано текст „Вечірні" церковно-слов'янською мовою з англійським перекладом. Пояснення про „Вечірню" написав докторант мистецтва Юрій Чекан, а в довідці є тільки англійський переклад тексту, який виготовив Мирослав Когут.

Компакт-диск „Вечірня" можна придбати в композитора, висилаючи чек на 20.00 дол. на адресу: Roman Hurko, 580 Christie St., Toronto, Ont. M6G 3E3, Canada. Особи, що мають комп'ютери та з'єднані з Інтернетом, можуть купити цей диск за половину ціни, (9,99) через веб-сайт: www.romanhurko.com а поодинокі пісні за 0.99 центів.

Богдан Марків

СПОРТ

Відбулися змагання з плавання на першість УСЦАК

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 3 вересня, не зважаючи на тропічний шторм „Ернесто" та зливи на східньому узбережжі Америки, на Союзівці відбулися змагання з плавання на першість УСЦАК і 51-ий тенісовий чемпіонат централі.

Офіційне відкриття змагань відбулося у великій залі „Веселки". Програму відкрила провідниця плавацьких змагань Марійка Бокало, яка привітала 47 плавців із загального числа 73 зголошених, що приїхали на змагання, суддів, часових, секретарів змагань, представила присутнім Івана Дурбака з КЛК, провідника тенісових першенств УСЦАК – Юрія Савчака, скарбника УНСоюзу, спонзора цих змагань, Рому Лісович та голову УСЦАК Мирона Стебельського. Вони по черзі привітали учасників змагань. Після закінчення офіційної програми дощ перестав падати і почалися плавацькі змагання, а тенісисти готували тенісові корти.

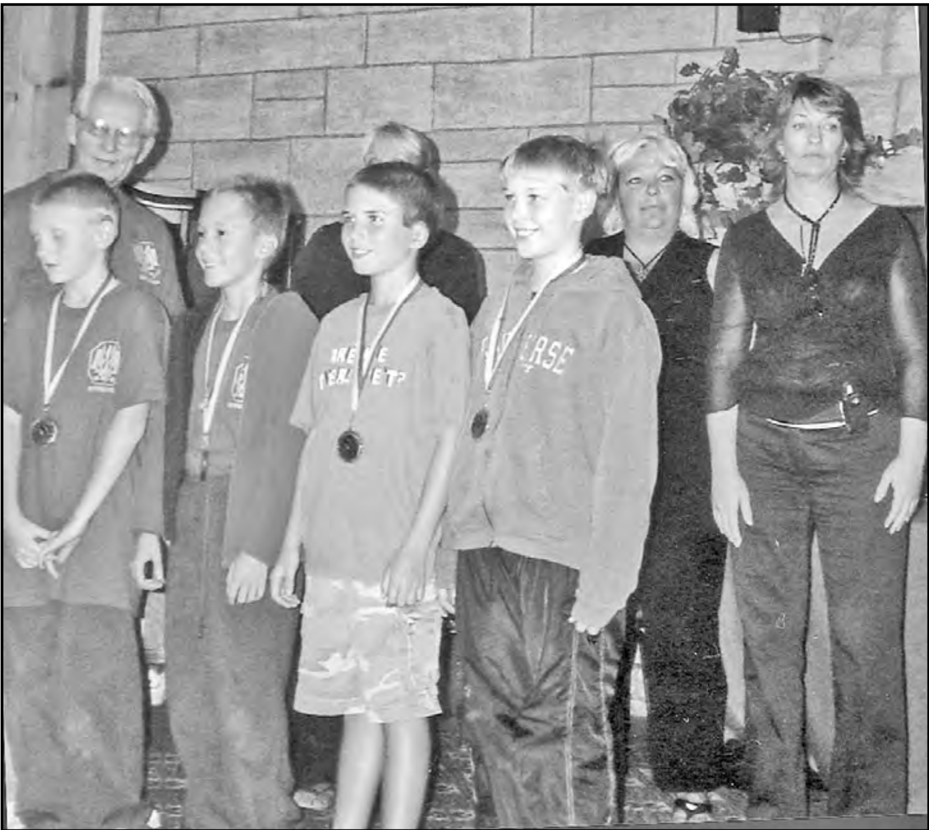
На водних доріжках басейну, що 50-ий раз приймав першості УСЦАК, проходили завзяті баталії. Раніше переможцем найчастіше була дружина „Чорноморської Січі", яка досі 19 років здобувала звання клюбового чемпіона УСЦК. Найближчим конкурентом була плавацька дружина УСО „Тризуб" з Філядельфії, яка здобула звання чемпіона в одинадцяти першостях.

В нинішніх змаганнях ці дружини мали по 16 плавців. Збірна СУМ виступила без десяти своїх плавців і у висліді посіла третє місце. В усіх трьох дружинах більшість становили молодші віком юнаки і юначки. Після змагань в Головному будинку Союзівки переможцям були вручені нагороди, що їх встановив УНСоюз.

Провідниця змагань Марійка Бокало та її заступниця Таїса Бокало-Геґарті викликала переможців до нагородження. Нагороди вручили представники УСЦАК, УСВТ „Ч. Січ", УНСоюзу, УСО „Тризуб" і СУМ. Із словами признання для проводу змагань та учасників виступив голова УСЦАК Мирон Стебельський, який вручив усім учасникам і членам проводу змагань емблему УСЦАК.

В проводі змагань працювали Марійка Бокало – провідниця, Іван Макар, Том Данігин, Таїса Бокало-Гегарті, Люба Гуменюк, Христина Пітерс, Никола Процюк, Аня Якима, Ірена Столяр, Мирон Олесницький, Мері Мак-Філіпс, Петро Процюк, Юрко Гуменюк, Тарас Козак, Христина Тершаковець, Андрій Тершаковець, Зенон Цибрівський, Таля Гірняк, Гриць Сергіїв.

Омелян Твардовський

Переможці-гінці на відстані 4x25 м.

Висліди змагань з плавання

дружини	**точки**
1. УСВТ „Чорноморська Січ"	170
2. УСО „Тризуб", Філядельфія	148
3. Збірна СУМ Східньої Америки	98

Хлопці віком 10 років і молодші,

25 м. вільним стилем:
1. Петрик Чопівський („Тризуб") – 16,84;
2. Дарик Джірарді („Ч. Січ") – 21,15;
3. Александер Зелес (СУМ) – 23,16.

50 м. вільним:
1. Петрик Чопівський – 42,99;
2. Александер Зелес – 53,59;

25 м. горілиць:
1. Павло Козак („Ч. Січ") – 21,49;
2. Дарик Джірарді – 26, 75;
3. Стефан Олесницький („Ч. Січ") – 28,73.

25 м. грудним:
1. Александер Зелес – 27,46;
2. Дарик Джірарді – 34,03.

25 м. метеликом:
1. Павло Козак – 21, 32;
2. Петрик Чопівський – 24,78;
3. Стефан Олесницький – 29,66.

Гінці 4x25 м. вільним:
(„Ч. Січ") – П. Козак, Д. Джірарді, С. Олесницький, П. Чопівський – 1:35,32 хв.

Дівчата віком 10 років і молодші

25 м. вільним:
1. Катерина Ноженко („Ч. Січ") – 17,66;
2. Софійка Чопівська („Ч. Січ") – 18,12;
3. Александра Тепюх (СУМ) – 26,12.

25 м. горілиць:
1. Софійка Бенсон-Чопівська („Ч. Січ") – 22,01;
2. Аня Даніґин (СУМ) – 34,87;
3. Александра Тепюх – 35,39.

25 м. грудним:
1. Катерина Ноженко – 23,09;
2. Софійка Бенсон-Чопівська – 26,02;
3. Аня Даніґин – 29,78.

25 м. метеликом:
Катерина Ноженко – 20,10.

Хлопці віком 11–12 років,

25 м. вільним:
1. Роман Мельник („Тризуб") – 21,72;
2. Богдан Бох (СУМ) – 22,00;
3. Адріян Тепюх (СУМ) – 25,02.

50 м. вільним:
1. Михась Тершаковець („Тризуб") – 46,60;
2. Богдан Вох – 50,66;
3. Роман Мельник – 53,61.

(Закінчення на стор. 24)

Учасники змагань з плавання на Союзівці

Чемпіонат УСЦАК 2006 року з тенісу

Маркіян Дзюк – фіналіст юнаків, отримує чашу і стипендійний чек від Юрія Купчинського зліва, Романа Ракочого і Петрусі Савчак.

Наталка Григорович одержує чашу ім. Марії Душник від Петрусі Савчак і Роми Лісович.

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 51-ий чемпіонат Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК) відбувся на оселі Союзівка 2–4 вересня ц. р. Турнір був розіграний тільки у дев'ятьох групах поодинці.

Фундатором нагород і чаш, як звичайно, був Український Народний Союз. Грошові стипендії на суму 4 тис. дол. вже роками дарує фірма „Winner Ford Group" з Вільмінґтону, Делавер, власником якої є Іван Гинянський – українській підприємець і доброчинець. Також гравці змагалися за перехідні чаші імені Богдана Рака, Ярослава Рубля, д-ра Володимира Гука, д-ра Петра Харука і Константина Беня.

Змаганнями проводила тенісова ланка УСЦАК в складі – Юрій Грабець, Іван Дурбак і Юрій Савчак (провідник змагань). У відкритій групі чоловіків перше місце вже третій рік підряд здобув Ерик Матківський, перемагаючи у дуже добре розіграному і завзятому фіналі Марка Красія вислідом 6:2, 7:5. У півфіналах Б. Матківський переміг Миколу Стройника (6:0, 6:1), а М. Красій – ветерана змагань Дениса Чорнія (7:6, 1:0), коли Д. Чорній мусів закінчити змагання через контузію ноги.

У відкритій групі жінок молоденька Маріяна Мільчуцька здобула знову першість УСЦАК, перемагаючи у фіналі Анни Марію Шумську вже четвертий рік підряд, цим разом вислідом 6:1, 6:0. У півфіналах М. Мільчуцька виграла проти Катрусі Хархаліс, а Л. Шумська перемогла Світляну Ґолець.

Старші чоловіки змагалися в трьох вікових групах. В турнірі понад 35 років життя в грі кожний з кожним Стефан Сосяк переміг Олега Запутовича (6:1, 6:1) і торішнього переможця групи Миколу Наливайка в дуже завзятому мечі (6:4, 6:7, 7:5), здобуваючи перше місце в групі, а М. Наливайко – друге. Микола, граючи у двох вікових групах, затримав звання чемпіона вікової групи понад 45 років, перемагаючи у фіналі Романа Шумського вислідом 6:1, 6:0. У півфіналах М. Наливайко переміг Марка Янішевського (6:1, 6:1), а Р. Шумський – Петра Ґолеця (6:0, 6:2).

У найстаршій групі чоловіків понад 55 років життя, у фіналі, Іван Дурбак переміг Ярослава Сидорака вислідом 6:2, 7:6. Це були високотехнічні змагання між багатократними чемпіонами УСЦАК.

У півфіналах Я. Сидорак переміг Юрія Грабця (6:1, 7:6), а І. Дурбак – Юрія Савчака (6:1, 3:1). В цій віковій групі турнір з одним програшем виграв Юрій Грабець, перемагаючи Володимира Дзівака (7:6, 6:3).

16-літня чемпіонка жінок Маріяна Мільчуцька також змагалася в групі старших дівчат і знову виграла першість цієї групи. У фіналі вона перемогла Катрусю Хархаліс (6:0:0, а у півфіналі – Лану Денисик з таким самим вислідом. Л. Денисик посіла третє місце серед дівчат перемогою над Оксаною Слободян (7:5, 6:3). Молодші дівчата змагалися між собою. Виграла Наталка Григорович, перемагаючи Христину Слободян (6:1, 6:0) і, у дуже важких змаганнях – Марту Черпак (6:4, 4:6, 6:3). М. Черпак посіла друге місце в групі.

Олесь Хархаліс став переможцем серед юнаків, виграючи проти Маркіяна Дзюка у фіналі (6:0, 6:0), а з Миколою Наливайком мол. – у півфіналі 6:2, 6:0. М. Дзюк виграв у Юрка Сензимира у півфіналі (6:0, 6:4). Лесик Григорович хоч програв з М. Наливайком в головному турнірі, виграв в групі переможених, перемагаючи Ю. Сензимира вислідом 6:2, 4:6, 6:2.

Закриття турніру і вручення нагород відбулися на тенісових кортах Союзівки. Вручали чаші, встановлені УНСоюзом, і грошові стипендії „Winner Ford Group" чемпіонам і фіналістам члени проводу змагань – Юрій Грабець, Іван Дурбак і Юрій Савчак, а також інж. Роман Ракочий і Юрій Купчинський від КЛК, Рома Лісович від УНСоюзу, Петруся Савчак і Маруся Дурбак.

Нагороду імени Марії Душник за добру спортову поведінку і поставу одержала Наталка Григорович.

Провідниик змагань Юрій Савчак подякував всім за участь і довголітню підтримку. Іван Дурбак від КЛК також склав всім подяку і запросив взяти участь в зустрічі КЛК, яка відбудеться на Союзівці 30 вересня і 1 жовтня.

Скарбник УНСоюзу Рома Лісович офіційно закрила тенісові змагання УСЦАК на Союзівці.

Юрій Савчак

Група учасників змагань з тенісу на Союзівці.

Футбол: змагання команд України

Українські футбольні команди „Шахтар" і „Динамо" не виправдали надій вболівальників, коли 13 і 14 вересня програли груповому етапі Ліґи чемпіонів римській „Ромі" і бухарестській „Стяуа" із загальним рахунком 8:1.

„Рома" - „Шахтар" - 4:0

„Стяуа" - „Динамо" - 4 :1

Колись команда „Динамо" була повністю укомплектована українцями, які знали, що таке - марка „Динамо". Нинішні футболісти команди, а особливо бразильці, здається, це не сповна розуміють. Захисники Родріґо, Родольфо, Маркович, Кореа та Рінкон повинні цю поразку взяти на себе. Не виручив і Шовковський - у двох ґолях з чотирьох є також і провина воротаря. У першій половині гри румуни тричі били в площину воріт „Динамо" і тричі господарі розпочинали з центру поля. Попереду була друга половина і нові надії. На поле вийшли колюмбійці Морено та Отольваро, але особливої користі це не принесло. На 79-ій хвилині - четвертий гол у ворота Шовковського. Після цього стадіон „Олімпійський" спорожнів наполовину, глядачі залишали трибуни юрбами. У четвер, 14 вересня, почалися змагання першого кола Чаші УЕФА. На цій стадії турніру виступають одеський „Чорноморець" та запорізький „Металюрґ". Одесити вдома програли з ізраїльським „Хапоелем" (0:1), а запоріжці у Греції зіграли внічию з „Панатінаікосом" (1:1). Повторні ігри цих команд – 28 вересня.

НА ДОЗВІЛЛІ

Вже осінь...

Осінь вже прийшла до нас – щедра, пребагата пані, в золотистому жупані... Льняні в неї рукави, уставки всі бурякові, наче рожі вишивкові. А намисто – з перлів, сливи та шнурки грибів і червоні помідори, винограду стосигори. А внизу, там, де долина, червоніється калина...

І не босі в неї ніжки, – в чобітках (не ходить пішки), чобітки – все до примірки із горіхової шкірки...

Осінь, осінь, – чарівниця – карі очі, чорні брови, гожі лиця... Все поблідне і померкне, старість – почуття нестерпне... Гляньте, гляньте – у волоссі срібна заполоч блищить, старість прийде і – цитьте, цитьте, все померкне, посумніє, дощиком дрібним посіє. Прийде грудень, прийдуть будні, і морозом скрізь потисне,. Сонечко лиш часом блисне. Це ж зими порядок вічний, – залунає „Бог Предвічний!".

Іванна Савицька,
Чикаґо

Поруч з українцями завжди квіти

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У селищі „Колоніял Гайтс", де наймає помешкання ряд українських родин, неважко впізнати їхні житла – біля їхніх вікон ростуть розкішні квітники. На фото: Ігореві Телепкові допомагають доглядати квіти онучки Марта і Катруся. Фото: Л. Хм.

ФІЛАТЕЛІЯ

Українська марка – серед найкращих в Европі

Художня поштова марка, випущена видавництвом „Марка України" за програмою „Европа" на тему „Інтеґрація очима молодих людей", була обрана найкращою маркою серії„Европа" 2006 року. Голосування відбулося під час пленарної асамблеї Асоціяції европейських державних поштових операторів в Києві. У конкурсі взяли участь марки з 48 країн.

Випущено ряд нових марок. 6-10 жовтня у Львові, в Будинку вчених (вул. Листопадового Чину, 6) під гаслом „Україна і світ" буде проведено Х Національну філателістичну виставку „Укрфілексп 2006" у рамках святкування Всесвітнього дня пошти, тижня листа та відзначення 750-річчя заснування Львова. До цієї події випущена марка художника Генадія Клещара.

6 жовтня надходить у продаж аркуш з 18 стандартних марок п'ятого та шостого випусків.

У серії „Київ очима художників" випущено марки з репродукціями картин Бориса Туліна і Олександра Губарева.

Вислíди змагань...

(Закінчення зі стор. 22)

25 м. горілиць:
1. Роман Мельник – 28,87;

25 м. грудним:
1. Павло Козак – 21,90;
2. Михась Тершаковець – 25,23;
3. Стефан Олесницький – 30,88.

25 м. метеликом:
1. Михась Тершаковець – 27,67.

Гінці 4х25 вільним СУМ:
А. Тепюх, А. Зелес, Б, Бох, Н. Мосюрак – 1:39,77 хв.

Дівчата віком 11–12 років

25 м. вільним:
1. Наталя Григорович („Ч. Січ") – 16,72;
2. Мелиса Филипс („Ч. Січ") – 18,35;
3. Андрея Цибрівська („Тризуб") – 18,73.

50 м. вільним:
1. Леся Олесницька („Ч. Січ") – 33,73;
2. Марта Черпак („Ч. Січ") – 35,56;
3. Наталя Григорович („Ч. Січ") – 36,19.

25 м. горілиць:
1. Марта Черпак – 19,89;
2. Наталя Григорович – 19,97;
3. Андрея Зелес – 23,27.

25 м. грудним:
1. Леся Олесницька – 22,24;
2. Андрея Зелес – 24,29;
3. Мелиса Филипс – 25,38.

25 м. метеликом:
1. Леся Олесницька – 18,13;
2. Марта Черпак – 18,33.

Гінці 4х25 м. вільним:
1. „Ч. Січ" – Л. Олесницька, М. Черпак, С. Бенсон, М. Филипс;
2. СУМ – А. Даніґен, Е. Даніґен, А. Тепюх, Н. Корда.

Хлопці віком 13–14 років

100 м. змінним:
1. Павло Тершаковець („Тризуб") – 1:31,16;
2. Василь Стопяр (СУМ) – 1:43,58.

50 м. вільним:
1. Йосиф Білкайрус (СУМ) – 31,90;
2. Лук Курилюк (СУМ) – 34,28;
3. Андрій Ольховецький („Тризуб") – 36,02.

50 м. горілиць:
1. Йосиф Білкайрус – 36,60;
2. Василь Столяр – 41,86;
3. Андрій Ольховецький – 42,39.

50 м. грудним:
1. Павло Тершаковець – 44,12;
2. Василь Столяр – 44,18;
3. Микола Цьокало („Тризуб") – 1:05,67 хв.

50 м. змінним:
1. Павло Тершаковець – 38,07;
2. Лук Курилюк – 40,83.

Гінці 4х50 м. змінним:
1. Комбінована дружина „Січ"–„Тризуб" – К. Ноженко, В. Столяр, А. Курилюк, Х. Фат. – 2:37,22 хв.;
2. „Тризуб" – П. Тершаковець, С. Лесюк, А. Ольховецький, Н. Цьокало – 2:46,78.

Дівчата віком 13–14 років

100 м. змінним:
1. Александра Даніґен – 1:18,91 хв.;
2. Христина Фат – 1:20,40.

50 м. вільним:
1. Вікторія Мосюряк (СУМ) – 32,02;
2. Александра Даніґен (СУМ) – 32,06;
3. Христина Фат („Тризуб") – 32,61 хв.

100 м. вільним:
Мелиса Филипс – 1:41,82.

50 м. горілиць:
1. Вікторія Мосюряк – 40,15;
2. Аня Чарний (СУМ) – 43,90;
3. Леся Чопівська („Тризуб") – 45,90.

50 м. грудним:
1. Александра Даніґен – 38,67;
2. Аня Чарний – 45,73;
3. Богдана Столяр – 51,87.

50 м. метеликом:
1. Христина Фат – 35,08;
2. Вікторія Мосюряк – 36,88;
3. Леся Чопівська – 45,92.

Гінці 4х50 м. змінним:
СУМ – В. Мосюряк, А. Даніґен, А. Зелес, Б. Столяр – 2:33,75 хв.

Хлопці віком 15 років і старші,

100 м. змінним:
1. Григорій Фат („Тризуб") – 1:10,14 хв.
2. Роман Гірняк („Ч. Січ") – 1:14,49 хв.

50 м. вільним:
1. Роман Гірняк – 29,06;
2. Роман Ольховецький („Тризуб") – 31,24;
3. Данило Паславський („Ч. Січ") – 36,18.

100 м. вільним:
1. Роман Ольховецький – 1:16,38;
2. Данило Паслав**ський – 1:44,62;**
3. Алекс Пузик („Ч. Січ") – 1:53,38 хв.

50 м. горілиць:
1. Роман Ольховецький – 41,06.

50 м. грудним:
1. Роман Гірняк – 37,38;
2. Григорій Фат – 38,17;
3. Алекс Пузик – 52,77.

50 м. метеликом:
1. Григорій Фат – 28,42.

Гінці 4х50 м. змінним:
1. „Тризуб" – П. Тершаковець, Р. Ольховецький, П. Фат, А. Ольховецький – 2:29,94;
2. „Ч. Січ" – Р. Гірняк, Д. Паславський, Л. Миськів, Й. Білкайрус – 2:40,63 хв.

Дівчата віком 15 років і старші,

100 м. змінним:
1. Адріяна Лесюк („Тризуб") – 1:15,0 хв.

50 м. вільним:
1. Адріяна Лесюк – 30,45;
2. Таня Григорович („Ч. Січ") – 32,93;
3. Катруся Ольховецька („Тризуб") – 32,99.

100 м. вільним:
1. Катруся Ольховецька – 1:01,64 хв.

50 м. горілиць:
1. Ганя Григорович („Ч. Січ") – 36,16;
2. Катруся Ольховецька – 37,22;
3. Міляся Цибрівська („Тризуб") – 48,85.

50 м. метеликом:
1. Адріяна Лесюк – 33,13;
2. Маруся Чопівська („Ч. Січ") – 39,30.

Гінці 4х50 м. змінним:
1. „Тризуб" – А. Лесюк, Х. Фат, М. Цибрівська, К. Ольховецька – 2:32,15.

· ПРАЦЯ ·

Пошукується україно-мовну жінку до опіки над 14-місячною дівчинкою у Fairfield, CT. Мешкання й заплата за домовленням. Телефонувати по 6-ій год. веч.
Тел.: (203) 371-5309

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!

• РІЗНЕ •

Український чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ" запрошує до хору всіх хто любить співати! Хор виконує українські народні, козацькі пісні, сучасні ліричні пісні, релігійні твори. Адреса хору: **Ukrainian Educational and Cultural Center, 700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046.**
Tel.: (215) 769-4622, Василь Панчак

На продаж умебльоване кондо в Норт Порті, Фла. на першому поверсі: 2 спальні, 2 лазнички. Відкритий плян. Місячно платиться 165 дол. за міську воду і огріваний басейн. З ґанку можна увійти в зелений квітяний город. Близько до українського осередку. **Ціна 161.000 дол.**
Century 21 C&L Real Estate
ROMA (Steckiw) LONG
(941) 321-0655

ЗМІНА АДРЕСИ

❒ **„Свобода"** ❒ **„The Ukrainian Weekly"**

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

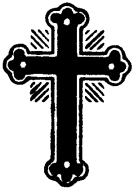
НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

Адреса ....
....

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

Ділимося сумною вісткою, що відійшов у Божу вічність на 97-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО

СВ. П.

ПЕТРО НОВАК

нар. 26 серпня 1909 р. в селі Мачковичі коло Перемишля.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА відбулися в понеділок, 21 серпня 2006 р. в похоронному заведенні Волняк, Чикаґо, Іл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ і СЛУЖБА БОЖА відбулися у вівторок, 22 серпня 2006 р. в ук-раїнській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Пейлос Парк, а опісля на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо.

Покійний залишив у глибокому смутку:

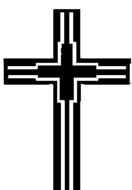
дочки – ІРЕНУ
– ЛЮБУ

та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді, Франції, Польщі, Чехії і в Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на Ukrainian Catholic Education Foundation 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622-4828;

Nativity of the Blessed Virgin Mary, Ukrainian Catholic Church, 8530 W 131st Street, Palos Park, IL 60464.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимось сумною вісткою, що дня 21 вересня 2006 р. відійшов у вічність на 89-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

МИХАЙЛО БОЙЦУН

нар. 17 серпня 1918 р. в Гологорах, Львівська область

ПАНАХИДА ВІДБУЛАСЯ в неділю, 24 вересня, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Kutch Funeral Home, 215 Grand St., Trenton, NJ.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 25 вересня, о год. 10-ій ранку з церкви св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Марії в Трентоні.

Горем прибиті:

дружина – АНАСТАЗІЯ
дочка – ОЛЕКСАНДРА ПІГУТ з мужем СЛАВОМИРОМ
син – ІГОР з дружиною ТЕТЯНОЮ
внуки – АДРІЯНА ПІГУТ-МЕТЦ з мужем ІНДІ
– МОНІКА ПІГУТ
– ДАНИЛО і ЛІДА БОЙЦУН
братова – НУСЯ БОЙЦУН з родиною

братанки, сестрінки та ближча і дальша родина в Україні, Канаді, Англії і Австралії.

Вічна Йому пам'ять!

Помер Василь Небесний – голова Української Національної Ради Сербії

26 серпня, на 51-му році життя, відійшов у вічність патріот і громадський діяч, голова Української Національної Ради Сербії Василь Небесний. Поховали його 27 серпня у Інджії, де зібралася численна громада, члени Української Національної Ради Сербії, представники словацької, русинської, угорської та бунєвацької Національних рад, працівники Посольства України в Сербії. Похорон відправили оо. Петро Дудка, Віталій Лотоцький, Михайло Рижак. Прощальні слова виголосили Мирослав Калинюк - заступник голови Української Національної Ради Сербії та Юрій Лисенко - перший секретар Посольства України в Сербії.

Предки Василя Небесного приїхали в кінці XIX століття з Тернопільської області до Боснії, до малого містечка біля Боснійської Градішки. Його батько народився у Боснії, в Інджії зустрів свою дружину Штефку і заснував родину. У них народилися син Василь, близнюки Іван і Марія.

Василь закінчив початкову школу в Інджії, середню технічну в Білгороді, після чого від'їздив на працю до Словенії, а після повернення в Інджію зустрів свою майбутню дружину Анну. У молодої пари народилися син Борис і донька Біляна.

У 2003 році В. Небесний був депутатом на засновчих зборах Української Національної Ради, де обраний членом Ради, а в грудні 2005 року став її головою. Василь також був ініціатором та одним із засновників і першим головою українського Культурно-мистецького товариства „Калина“.

Вічна Йому память!

Мирослав Гочак

У світлу пам'ять ОРЕСТА ЗОЗУЛІ
Дня 23 липня 2006 р. відійшов у вічність з Божої волі

СВ. П.

ОРЕСТ ЗОЗУЛЯ

Покійний народився у Кам'янці-Подільському 26 січня 1920 р. В липні того ж року його родичі перейшли Збруч та поселились у Закарпатті, яке тоді належало чехам. В українському середовищі його батьки закріпили у бл. п. Ореста любов і пошану до культури своєї батьківщини. Середню освіту здобув Орест у Ржевницях і опісля вступив до Карлового університету на правничий факультет. У1938 р. св. п. Орест боровся у рядах Карпатської Січі за незалежність Карпатської України. Згодом Чехію зайняли німці, а закарпаття окупували мадяри. Мимо політичних переслідувань св. п. Орест закінчив студії у пражському університеті. Коли большевики наступали на Захід, родина Зозулів втікла до Німеччини і опинилась у таборі переселенців у Реґенсбурзі. У 1945 р. Орест знайомиться з майбутньою дружиною Оксаною, у 1946 р. одружується з нею. Два роки пізніше родина Зозулів з маленьким Володимиром еміґрує до Ню-Йорку, а опісля у 1952 р. переїжджає до Каліфорнії. У Лос-Анджелесі св. п. Орест включається у розбудову громадського життя, у якій він виявив багато ініціативи для добра української діяспори на Заході.

ПОХОРОН відбувся з Православної Церкви ім. Андрія Первозваного на цвинтарі Форест Ловн у Ґлендейл при співучасті о. Василя Штеленя.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ОКСАНУ
синів – ВОЛОДИМИРА з дружиною МАРІЄЮ
– ЮРІЯ
внука, двох внучок і двох правнуків

Хай американська земля буде йому легкою!

У світлу пам'ять д-ра Ахіля Хрептовського

З нагоди 35-ліття Українського Інституту Модерного мистецтва, яке припадає на суботу 7 жовтня ц. р., годиться згадати про життєвий шлях і діяльність йогозасновника св. п. д-ра Ахіля Хрептовського.

Народився він 6 червня 1920 р. на еміґрації, в Чехословаччині, в родині юриста д-ра Петра і Камілії (з Антонюків) Хрептовських. Середню освіту набув у 1938 році гімназійною матурою у Сяноку. Медичні студії почав на Віденському університеті, а закінчив їх у Мюнхені, в 1948 році.

У молодому віці був відомий як добрий футболіст в українських дружинах „Україна“ у Львові, „Лемко“ у Сяноку, УССК у Мюнхені та ін.

Прибув до Америки в 1949 р. і поселився в Чикаґо, де підтвердив свій лікарський диплом та відкрив приватну лікарську практику в Норіджі, Іл., яку провадив аж до відходу на емеритуру в 1988 р. Як лікар був шанований американськими колеґами, які обрали його головою медичного стефу (1983–85 рр.) і членом ради директорів (1983–87 рр.) у шпиталі „Вестлейк“, та почесним членом лікарні „Ґотліб Меморіял“.

В 1951 р. д-р Ахіль Хрептовський був співзасновниником Українського лікарського товариства в Чикаґо, а в 1975-77 роках очолював Головну управу УЛТПА. Крім цього, був ініціятором і співзасновником Українського лікарського товариства в Австралії та Австрії, організатором успішних лікарських з'їздів і конґресів, а також співзасновником Світової Федерації Українських Лікарських Товариств (СФУЛТ). Від 1982 року був президентом, а згодом – почесним президентом СФУЛТ-у, організатором лікарських конґресів у Мюнхені (1984 р.), Відні (1988 р.), у Києві і Львові (1990 рр.), на якому ще перед проголошенням самостійности вперше в Україні заспівали „Ще не вмерла Україна“.

Св. п. д-р Ахіль Хрептовський був великим любителем і колекціонером та меценатом українського мистецтва (особливо Я. Гніздовського). Він був засновником і фундатором Українського Інституту Модерного Мистецтва в Чикаґо, який став осередком діяльности українських мистців. За свою багатогрвну працю для УІММ був відзначений в 1993 р. почесною грамотою „Приятеля і будівничого інституту“. За віддану працю для товариств УЛТПА і СФУЛТ був відзначений почесними грамотами, а теж почесним докторатом від Медичного університету ім. короля Данила Галицького у Львові.

Св. п. д-р Ахіль Хрептовський був одружений з Вірою Юркевич, з якою виховав дві доні – Віру й Арету, та ще дочекався чотирьох гарних внуків. найстаршу внучку Ларису вони виховали на гарну та інтеліґентну українку-патріотку, яка пішла слідами свого славного діда та стала співпрацівником Українського Інституту Модерного Мистецтва.

На жаль, останніми роками д-р А. Хрептовський хворів. Він помер 9 травня 1998 р. і залишив велику свою спадщину – Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаґо.

Портрет А. Хрептовського
Худ. Яків Гніздовський.

Пам'ять про нього навіки залишиться у наших серцях!

Орися і Павло Пундії

**У ПЕРШУ СУМНУ І НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність дорогого і незабутнього
СИНА і БРАТА**

СВ. П.

РОМАНА ДУМИ

який відійшов від нас 2 жовтня 2005 р. на 44-му році життя.

Цією дорогою складаємо сердечну подяку о. Бернардові Панчукові – парохові церкви св. Юра в Ню-Йорку, о. Маріо Дачишинові та о. Майкел Перрі за похоронні відправи та теплі прощальні слова .

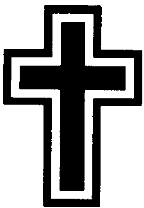
Дякуємо всім членам родини за їхню підтримку у цьому болючому часі.

Дякуємо також приятелям, знайомим та членам Головної Управи, Окружної Управи і Відділам Союзу Українок Америки та членам управи ОУА „Самопоміч" в Ню-Йорку за співчуття, Служби Божі та пожертви, замість квітів, на різні цілі.

За все Вам сердечна подяка.

**Нехай Господь винагородить Вас
за Вашу доброту і жертвенність!**

**Мама – НАТАЛІЯ ДУМА
сестра – ЛЕСЯ ЛЕБЕДЬ з родиною
брат – МАРКІЯН ДУМА з родиною**

**Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 16 вересня 2006 р. на 88-му році життя
відійшов у Божу вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ**

СВ. П.

інж. РОМАН БІГУН

нар. 3 вересня 1919 р. в селі Горохолина, Івано-Франківська обл.

ПАНАХИДА БУЛА ВІДПРАВЛЕНА 20 вересня 2006 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Rice Mortuary, а похорон у четвер 21 вересня в УПЦеркві св. Андрія в Лос Анджелесі, Каліф.

У глибокому смутку залишились:

**дружина – ЗИНОВІЯ
доньки – РОКСОЛЯНА САЦЮК з мужем ОЛЕГОМ
– ОКСНА БІГУН
невістка – МАРІ БІГУН-ДУМАНОВСЬКА
внуки – ОРЕСТ БІГУН з дружиною МАЛИСОЮ
– БОГДАННА БІГУН-БОУНҐГАНМІ з мужем РІЯДОМ
– РОСТИСЛАВ САЦЮК
– БОРИСЛАВ САЦЮК
– ТАНЯ БІГУН-КАПІФАЛІ
– АДРІЯН БІГУН-КАПІФАЛІ
правнуки – РОБЕРТ МУНЬЙОЗ
– АЛЄХАНДРО БІГУН
брат – ЯРОСЛАВ ШУРМА з родиною в Україні
кузини – ЗЕНОВІЯ ДЕВАН з мужем ІВАНОМ в Чикаґо
– ВОЛОДИМИР СІРИЙ з родиною в Чикаґо**

Продовж усього свого життя трудився і жив для України в ОУН і УПА та в українській кооперації. Прах його спочине в Україні. Бажаючих скласти пожертви в пам'ять Покійного родина просить : для Товариства УПА в Україні, Social Veterans of UPA (для хворих), для УКУ у Львові, UCEF, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622 або для сиротинців в Україні (через церкву в Бавнд Бруку) Ukr. Orthodox Church of USA, Orphange Fund.

Родина просить про молитви.

Вічна Йому пам'ять!

„Залишив ти нас назавжди,
але завжди в наших серцях"
В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого дорогого ЧОЛОВІКА

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА ЩЕБЕТЮКА

3.3.24 – 10.17.05

**будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ**

в церкві св. Йосафата, Бетлегем, Па.;
в Катедрі Непорочного Зачаття, Філядельфія, Па.;
в церкві Входа в Храм Пресвятої Богородиці,
Норт Порт, Фла.;
на оселі Ольжича,Лігайтон, Па.

Хочу висловити подяку усім за підтримку
і співчуття в нашому горі.

Про молитви за душу Покійного просять
МАРІЯ ЩЕБЕТЮК і родина.

**Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 4 вересня 2006 р.
на 94-му році життя відійшла у вічність наша дорога
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ**

СВ. П.

ОЛЬГА ПЛАТОШ СТЕТКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу 9 вересня 2006 р. в церкві св. Михаїла в Гартфорді, Кон.

Залишені у глибокому смутку:

**син – РОМАН ПЛАТОШ з дружиною СОНЕЮ
внуки – ДАМЯН ПЛАТОШ
– ПАВЛО ПЛАТОШ з дружиною МЕЛАСЕЮ
– МАРКО ПЛАТОШ з дружиною МАРТОЮ
правнук – ПЕТРУСИК РОМАН ПЛАТОШ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.**

Вічна Її пам'ять!

**Ділимося сумною вісткою, що 31 серпня 2006 р. на 92-му році життя
відійшов у вічність наш найдорожчий і незабутній
МУЖ ТАТО і БРАТ**

СВ. П.

МИКОЛА САВЧИН

нар. 16 січня 1914 р. в селі Ташари, пов. Самбір.

**В глибокому смутку залишив:
дружину – ОЛЬГУ
доньку – ДАРІЮ
сестру – ЕМІЛІЮ
та ближчу і дальшу родину в Україні і Польщі.**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6 вересня в церкві св. Николая в Пасейку, Н.Дж., а опісля на цвинтарі св. Марії в Садел Брук, Н.Дж.

Вічна Йому пам'ять!